NUMER 12. **DZIENNIK POWSZECHNY** 4/16 Stycznia 1863 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Piątek, 16 Stycznia 1863.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA II,
CESARZA WSZECH ROSIJ, KRÓLA POLSKIEGO,
&c., &c., &c.
Rada Administracyjna Królestwa.

Chcąc wprowadzić ulepszenia w dotychczasowych zasadach egzekucji wszelkich należności, ulegających egzekucji administracyjnej, zanim takowa przy stanowczem urządzeniu gmin i Sądów gminnych, statecznie będzie mogła być uproszczoną, Rada Administracyjna Królestwa, z mocy udzielonego sobie Najwyższego upoważnienia, na przedstawienie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, i po wysłuchaniu Rady Stanu, postanowiła i stanowi co następuje:

Artykuł 1. W miejsce dotychczasowych kar egzekucyjnych, pobierane będą od wszelkich zalegających należności, przez kasy skarbowe pobieranych, po 1% na miesiąc, poczynając od daty uchybienia terminu do czasu wniesienia zaległości do kasy. Kary te obliczane będą po ½ % na miesiąc od takich należności, od których procent za oddzielnemi umowami, obligami, lub tym podobnemi aktami jest zapewniony; nie będą zaś wcale obliczane od kar niniejszym artykułem postanowionych i od drobnych zaległości nieprzenoszących rs. 7 k. 50, tudzież od niedochodzących rs. 1 końcówek.

Ulga cyfrą rs. 7 k. 50 określona odnosić się będzie do kontrybuentów, tak jak oni w rejestrach bierczych są zapisani.

Art. 2. Kary w poprzednim artykule wymienione, bezwzględnie na dzień wniesienia zaległości obliczane będą po dzień 15 włącznie, lub po koniec miesiąca kalendarzowego t. j. za ½ miesiąca, lub za miesiąc podług tego, jak wniesienie zaległości nastąpi, w 1ej lub 2ej połowie miesiąca.

Art. 3. Kary wyżej wzmiankowane, przy wnoszeniu do kas należności zalegających, pobierane być winny przed należnością zalegającą, lub razem z nią.

Art. 4. Kary rzeczone nie będą umarzane, wyjąwszy przypadki, gdy sama należność, od której zostały policzone, stanie się niewymagalną, lub gdy kary znajdują się niewłaściwie obliczone.

Art. 5. W ciągu dni 15 po bezskutecznem upływie terminu na pobór należności, czy to mających stałe termina poboru, czy innych, do których wniesienia termin szczegółowe rozporządzenia właściwej władzy lub zawarte umowy wskażą, wysyłane być ma do zalegającego w opłacie ostrzeżenie: że jeżeli należności do właściwej kasy nie wniesie, sekwestracja zostanie do niego zaregulowaną po upływie dni 15 od daty doręczenia ostrzeżenia.

Art. 6. Do doręczenia ostrzeżeń, ustanowieni będą woźni skarbowi, a poświadczenie ich o dopełnieniu doręczenia będzie miało wiarę publiczną. Woźni skarbowi pobierać będą od kontrybuenta za każde ostrzeżenie:

k. 5 przy należnościach do włącznie rs. 10,
k. 10 przy należnościach wyższych—od rs. 10 do włącznie rs. 50,
k. 15 przy należnościach wyższych nad rs. 50.

Kontrybuent nie będzie obowiązany dawać woźnemu żywności lub pomieszczenia.

Art. 7. Do odbywania sekwestracji, w miejsce dotychczasowych Sekwestratorów, ustanowieni będą Sekwestratorowie stali płatni ze skarbu i kaucjonowani.

Art. 8. Sekwestrowany kontrybuent będzie miał obowiązek dać pomieszczenie dla Sekwestratora, dla jego służącego i dla 2ch jego koni.

Art. 9. Sekwestrowany kontrybuent wolny będzie od opłaty djet i kosztów podróży dla Sekwestratora, a tylko poniesie koszta ogłoszenia i odbycia licytacji zajętych przedmiotów i odstawienia ich tam, gdzie licytacja odbywać się będzie, gdyby się w miejscu nie odbywała.

Art. 10. Sprzedaż zajętych rolnikom przedmiotów, nie będzie miała miejsca podczas siewu na wiosnę i w jesieni, za każdym razem przez 2 tygodnie, i podczas żniwa przez 4 tygodnie. Termina te oznaczą dla każdej miejscowości właściwe Rządy Gubernjalne, po zasięgnieniu opinji Rad gubernjalnych.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy o egzekucji należności przez kasy skarbowe pobieranych, o ile niniejszem zmienione nie są, utrzymują się w swej mocy.

Art. 12. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw pomieszczone być ma, Rada Administracyjna poleca Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 28 Grudnia 1862 r. (9 Stycznia 1863 r.)

WIELKI KSIĄŻĘ, Namiestnik
(podpisano) „KONSTANTY."
Naczelnik Rządu Cywilnego Królestwa,
(podpisano) A. Hr. *Wielopolski*,
Margrabia Myszkowski.
p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Bagniewski*.
Sekretarz Stanu
(podpisano) *Enoch*.

Z powodu nakazanego częściowego poboru do wojska, stronnictwo bezrządu tajnemi drogami rozesłało wezwania do niektórych Naczelników Powiatów, Burmistrzów i Wójtów Gmin, aby do wykonania tej czynności pomocy nieudzielali.

Doświadczenie przy dopełnionym wczoraj poborze w Warszawie osiągnięte, utwierdza Władzę w powziętem przekonaniu, że urzędnicy wszelkiego stopnia, wierni swym obowiązkom, ani się uwieść, ani groźbami zachwiać nie dadzą: wszelako uważa za stosowne ostrzedz, że urzędnicy którzyby przy obecnym poborze do wojska ściśle nie pełnili swych powinności, oprócz kar spadających na nich z Artykułów 345, 352 i 459 kodeksu kar głównych i poprawczych ulegną jeszcze odpowiedzialności za popieranie knowań czynny i zbiorowy opór przeciw Władzy na celu mających, które to przestępstwo art. 261 i 262 tegoż kodeksu przewidziane, rozpoznaniu Sądów wojennych podpada.

Po zwinięciu Zarządu Warszawskiego Jenerał-Gubernatora, wydawanie kart podróżnych na prawo otrzymywania koni pocztowych, w przejeździe z graniczących z Królestwem punktów Cesarstwa, do różnych punktów Rosji dla osób udających się tam w interesach prywatnych, poruczone zostało Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, i takowe wydają się w Wydziale Paszportowym przy Dyrektorze Głównym Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych zostającym, po dopełnieniu formalności policyjnych poprzednio obowiązujących.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Dzisiejsze dzienniki paryzkie, belgickie, niemieckie oraz depesze, podają ocenienienie mowy Cesarza Napoleona, stosownie do bronionych przez siebie zasad. *Patrie* obiecując później szczegółowo nad każdym punktem rozszerzyć się, oddaje jej bezwzględne pochwały, w czem zupełnie zgadza się z *La France*. *Journal des Débats* słuszną robi uwagę, że w obec Ciała prawodawczego, które kończy swój mandat, Cesarz nie mógł skreślić przyszłej swej polityki, lecz raczej dać obraz ubiegłego pięcioletniego okresu. *Indépendance belge* szczegołowiej rozbiera mowę Cesarską i pochwala zasadę wypowiedzianą przez Cesarza co do kierującéj nim polityki; w ustępie zaś o konieczności ulepszenia instytucij, upatruje zamiar przyzwyczajania kraju do liczenia więcej na siebie i odparcia zarzutu, że Francja zbyt polega na inicjatywie rządu, nawet w wypadkach, w których działalność prywatna ma zupełnie otwarte pole.

O ile można wnosić z krótkich wyciągów z dzienników angielskich podanych przez *Patrie*, mowa Cesarza sprawiła w Anglji dobre wrażenie. *Morning Post* powiada, że Cesarz rzucając po za siebie spojrzenie, może być zadowolnionym ze swej polityki; polepszył on stosunki zewnętrze i stan wewnętrzny, zmienił rząd nieograniczony na konstytucyjny, rozszerzył atrybucje Ciała prawodawczego i swobodę prasy. *Daily News* powiada, że kiedy potężny i zbrojny człowiek, na którego usta zwrócone są oczy wszystkich giełd, nie wspomniał o niczem niepokojącem, można już być zadowolnionym. Dziennik ten żywo wszakże krytykuje mowę Cesarską. *Daily Telegraph* i większa częśćdzienników uznają stanowisko Cesarza za nadzwyczajne i niesłychanie potężne, a mowę jego za obietnicę utrzymania pokoju. *Times* uznaje zręczność polityki francuzkiej, skutkiem której na Francję spoglądają obecnie z większem niż przed 10 laty uszanowaniem, a z mniejszą zawiścią. Cesarz powiada ten dziennik, dał dowody swej prawości rozszerzając atrybucje Ciała prawodawczego a my anglicy nie mamy się powodu żalić, gdyż Cesarz prawie sam tylko starał się ciągle o utrzymanie dobrych stosunków z Anglją.

Dzienniki pruskie z zadowolnieniem wspominają o ustępie mowy Cesarskiej dotyczącym traktatu handlowego i o uzupełniającym ten ustęp sprawozdaniu ministra spraw zagranicznych.

Włoskie dzienniki jak wskazują depesze, zadowolnione są z ustępu mowy Cesarskiej dotyczącej kwestji Włoch, wiele spodziewając się w przyszłości. W sferach wszakże dyplomatycznych nieprzychylnych zjednoczeniu włoskiemu, z lakonizmu mowy co do tak ważnego przedmiotu jak sprawa włoska, z wyrażenia o Austrji „chwilowi przeciwnicy," stosując wzmianki o zobowiązaniach przeszłych do przyszłości, widzą zapewnienie że myśl o jedności Włoskiej stanowczo została zaniechana przez Cesarza Napoleona. Jednakże takie tłomaczenie mowy, uważają z drugiej strony za zbyt naciągane.

Kursa spadły na giełdzie po mowie, ale niezależnie od niej. Wprawdzie bank i spekulanci spodziewali się kategorycznego oświadczenia co do ostatecznej konwersji 4½% renty, lecz głównie stan monetarnego ruchu, mały wpływ gotówki do Banku i obawa podniesienia eskonty, która się urzeczywistniła, sprawiły obniżenie kursów.

Constitutionnel nie sądzi, aby kwestja rzymska dała powód do żywszych rozpraw w izbach i powiada, że ponieważ śpi ona we Włoszech, nie neleży jej budzić, *Patrie* wszakże i *La France* nie podzielają jego zdania. Niewiadomo czy książę Napoleon będzie przemawiał w tej kwestji i czy rozprawy jakie będą miały miejsce wpłyną co na Cesarza, który ma mieć stałe postanowienia w tym względzie.

W kwestji meksykańskiej nie spodziewają się powszechnie żywszych rozpraw ani w senacie ani w ciele prawodawczem, ponieważ obecnie jest to sprawa honoru Francji, Juarez zaś nie zaniedbałby wszelkich wyrażeń opozycji, podać do wiadomości żołnierzy francuzkich walczących w Meksyku. Z tego powodu p. Juliusz Favre i jego towarzysze postanowili nie zaczepiać tej kwestji i powody tego wstrzymania się przedstawić izbie.

Jeden z dzienników wiedeńskich powtarzając wiadomość, że Cesarz Napoleon nie porzucił myśli osadzenia na tronie meksykańskim arcyksięcia austrjackiego, że p. Galliffet wysłany do Meksyku wprzód był w tym celu w Trjeście i że Austrja nie tak już zimno przyjmuje propozycje Francji, dodaje, iż o tej podróży wspominała także *Scharf-Correspondenz* i że artykuł *Wiener-Zeitungu* życzący Francji powodzenia w jej cywilizacyjnej wyprawie w Meksyku, wskazuje, iż gabinet wiedeński ma szczególny interes w tej sprawie.

Depesza telegraficzna z Londynu do jednego z dzienników wiedeńskich, stawia nową kandydaturę do tronu greckiego, mianowicie księcia Ernesta Sasko-Koburgskiego; dziennik ten z tego wnosi, że lord Palmerston pomimo niepowodzenia, nie zaniechał swego zamiaru osadzenia na tronie greckim jednego z członków rodziny Koburgskiej, i że zapewne teraz prowadzone są układy pomiędzy Londynem a Koburgiem.

Depesze podają mowę tronową Króla pruskiego, którą odczytał w obec zgromadzonych izb p. Bismarck, a także treść mowy prezesa izby deputowanych p. Grabowa, którą posiedzenia tejże otworzył.

(Ind. bel., Patr., W. Z., Schl. Z.)

Anglja.

Londyn, 10 *Stycznia*. Większa część pism tygodniowych i codziennych angielskich podziela zamiar rządu zrzeczenia się protektoratu nad wyspami Jońskiemi i odstąpienia ich Grecji. *Saturday Review* powiada: „Lord Russell zasiągał rady wielkich mocarstw europejskich, dla dowiedzenia się, czy odstąpienie wysp Jońskich nie napotka nieprzezwyciężonych trudności dyplomatycznych. Sami Grecy zdają się jeszcze wahać co do uznania korzyści, jakie dla nich z takiego wcielenia wypłyną; lecz rząd ich nie zaniecha zapewne skorzystać z niespodzianej propozycji zwiększenia posiadłości. Co się tyczy jończyków, którzy przez długie lata narzekali na opiekę, jaką nad nimi rozciąga Anglja, spostrzegli się oni obecnie poniewczasie, że na skutek zupełnego zadosyć uczynienia ich życzeniom, nic prawie nie zyskają".

Konserwatywny *Herald* zastanawia się nad rozdwojeniem panującem pomiędzy Prusami i Austrją i staje po stronie drugiego z tych mocarstw. Zdaniem pomienionego pisma, obecny spór może opóźnić o całe lat 100 dzieło zjednoczenia Niemiec.

Court Journal donosi: „Mamy powód do mniemania, że ślub księcia Walji z księżniczką Aleksandrą Duńską odbędzie się 11-go marca, we czwartek, a zatem nieco wcześniej niż poprzednio zamierzano. Dzień ten obrany został dla tego, ażeby druga córka Królowej, małżonka księcia Ludwika Heskiego, mogła znajdować się na uroczystości ślubnej. W dziejach Anglji należy sięgnąć okiem daleko wstecz, ażeby natrafić na ślub królewski odbywający się w zamku Windsorskim. Jedyna uroczystość podobna, jaką dzieje zapamiętać mogą, odbyła się tam w r. 1122, a był to ślub Henryka I z Adelajdą lotaryngską, drugą żoną pomienionego monarchy".

Taż gazeta pisze: „Nie sądzimy iżby Królowa miała zamiar otworzyć osobiście posiedzenia parlamentu. Dotąd atoli nie ogłoszono urzędownie, że sesja parlamentarna otwartą zostanie przez komisję królewską, gdyż zwołanie izb dziś dopiero nastąpiło. Powtarzamy raz jeszcze, że Królowa wróci do Windsoru dopiero po 10-m lutego, gdyż dzień ten, w którym przypada rocznica jej ślubu, zamierza przepędzić w Osborne".

Austrja.

Wiedeń, 13 *Stycznia*. Podług otrzymanej tu ze Lwowa depeszy, sejm galicyjski otwarty został we Lwowie wczoraj mową namiestnika hr. Mensdorff Pouilly, który dla nieznajomości języka polskiego, przemawiał po niemiecku, podczas gdy na innych sejmach krajowych monarchji austrjackiej, naczelnicy zarządu krajowego mieli przy otwarciu posiedzeń mowy w języku miejscowym; tak w Pradze i Brnie (Brünn), sejmy czeski i morawski otwarte zostały mowami w języku czeskim.

Jak donosi *Vaterland*, znaczna liczba członków sejmu czeskiego zamierza podać na ręce prezydjum krajowego adres do Cesarza, obejmujący prośbę o udzielenie amnestji wszystkim na rozmaite kary skazanym lub do odpowiedzialności pociągniętym redaktorom pism politycznych.

Czytamy we wczorajszym *Botschafter*: W tych dniach krążyła tu pogłoska, jakoby ministrowie austrjacki i pruski, hr. Rechberg i p. Bismarck, mają odbyć w Dreźnie lub Lipsku naradę. Nie wspominaliśmy o tej pogłosce, gdyż nie wierzyliśmy, iżby miała jakąkolwiek rzeczywistą podstawę. Obecnie dowiadujemy się, że narada podobna miejsca mieć nie będzie".

Zdaje się, że Prusy rozpoczęły układy mające na celu osiągnięcie porozumienia w kwestji niemieckiej na podstawie odroczenia projektu zwołania delegowanych. Zapewniają atoli że Austrja nie będzie miała żadnego powodu do pośpiesznego zrzeczenia się swego sposobu widzenia co do spraw niemieckich, a to tem bardziej, że Prusy nie wystąpiły dotąd z żadną propozycją dążącą do wywołania porozumienia.

Francja.

Paryż, 11 *Stycznia*. Dzisiejsze tutejsze dzienniki zapełnione są opisem usiłowań greków w celu skłonienia księcia Alfreda do przyjęcia korony greckiej. Potwierdza się wiadomość o oświadczeniu wierności dla zgromadzenia narodowego ze strony oficerów greckich, którzy obowiązali się uznawać za ważne wszelkie jego uchwały i osłonić go od wszelkiej napaści.

Piszą także, iż Anglja pragnie zachować dobre stosunki ze Stolicą Apostolską; i że częste narady pomiędzy ajentem angielskim w Rzymie p. Odonem Russellem a Piusem IX, miały na celu ofiarowanie schronienia na w. Malcie, gdyby Ojciec Św. uznał za stosowne opuścić wiekuiste miasto. Jakkolwiek podobna propozycja zdaje się mało prawdopodobną, osoby mogące dobre posiadać wiadomości, nie wątpią o jej autentyczności i nawet pogłoski o takich zamiarach Anglji, miały się przyczynić do utrzymania w sympatyczniejszych jeszcze warunkach opieki udzielanej przez rząd francuzki Ojcu Św.

Nim podróż Cesarza do Rouen zostanie stanowczo udecydowaną, udaje się tam tymczasem p. Rouher, minister robót publicznych. Kredyt 12 miljonów fr. mający być przeznaczony dla pozbawionych zajęcia robotników, niewiadomo jeszcze jak będzie użyty, czy na roboty dające im zajęcie, czy na rozdanie im w kształcie zapomogi.

Jeden z dzienników tutejszych zaprzecza pogłosce o podróży księcia Napoleona do Egiptu. W istocie zaczynają w tym względzie powstawać wątpliwości, lecz dostatecznie jest dowiedzionem, że o podróży tej jako niewątpliwej było zawiadomione ministerstwo marynarki. Jeżeli książę, pozostawszy nawet w Paryżu, nie zabierze głosu w senacie, to okoliczność ta wpłynie na spokojność rozpraw nad adresem, do czego przyczyni się i stan zdrowia najgwałtowniejszych zeszłorocznych przeciwników księcia; margr. La Rochejaquelein bowiem jest ciężko słaby, zaś życie p. Segur d'Auguesseau jest oddawna w niebezpieczeństwie.

Cesarz udzielił pozwolenie trzem oficerom wstąpienia do wojska wice-króla Egiptu, w celu zupełnej reorganizacj inżynierji i artylerji w armji Said-paszy. W końcu grudnia położono w Smyrnie kamień węgielny pod kościół katolicki, na który Cesarz ofiarował 10,000 fr., Papież 10,000 fr., a Sułtan 15,000 franków.

Konferencje w sprawie traktatu frankowłoskiego ciągle się odbywają.

Włochy.

Turyn, 9 *Stycznia*. Milczenie, jakie nastąpiło po ogłoszeniu okólnika p. Peruzzego, dotyczącego składek na ofiary rozbójnictwa, wzbudziło chwilowo obawy, że czas tej manifestacji narodowej, niewłaściwie był obrany; oskarżano p. Peruzzego prawie o lekkomyślność, a *Opinione* nawet, pomimo swego półurzędowego charakteru, oświadczyła się przeciwko tej inicjatywie. Ale medjolański dziennik *Perseveranza* otworzył u siebie składkę i po trzech dniach, ogłosił listę zapisów na 18 tysięcy fr. Za przykładem *Perseveranzy* poszły wszystkie dzienniki medjolańskie i do obecnej chwili składka zebrana przez nie przenosi już 100,000 fr. Dzisiejszy *Opinione* przyznaje, iż omylił się w pierwszem swem ocenieniu i otwiera tak jak dwa inne turyńskie dzienniki składkę u siebie. Toż samo uczyniły we Florencji *Nazione*, a w Neapolu *Patria* i *Pungolo*. Tym sposobem prywatna inicjatywa, poprzedziła inicjatywę rządową, co zresztą zalecił p. Peruzzi w okólnikach prefektom, mianowicie, aby u siebie nie zaraz otwierali składki, tak aby naród z własnej woli przyjął ją przedtem, nim jej będzie nadany popęd rządowy.

W Anglji i Francji, kiedy otwierają się składki podobnego rodzaju, w pierwszych dniach otrzymują się ogromne rezultaty, lecz po przejściu pierwszego wrażenia daje się następnie spostrzegać stopniowe słabnięcie. We Włoszech zaś przeciwnie, uczucie powoli się ożywia i świetne epoki składek następują dopiero w dwadzieścia lub trzydzieści dni po ich ogłoszeniu. Tak było ze składką na 100 dział do Aleksandrji, która doszła do olbrzymich rozmiarów i wywarła tak wielki wpływ moralny.

Pobudki obecnej składki są takie same jak tamtej, idzie o wyraźną manifestację uczucia narodowego, a strunę tą we Włoszech nie naprożno się porusza.

Pierwszy numer *Firenze* został skonfiskowany za gwałtowny artykuł przeciwko obecnej formie rządu. Usiłowania stronnictwa autonomicznego wcale nie świadczą o jego sile. Dla założenia tak dziennika *Napoli*, jak i *Firenze* trzeba było udziału, a szczególniej kapitału z zagranicy, o co starano się przeszło dwa miesiące. Fundusze znalazły się dopiero w Paryżu, lecz z tego samego źródła zamierzają usilnie założyć dziennik z dążeniami federacyjnemi w Turynie, mający wychodzić w języku francuzkim. Potrzeba uciekania się o pomoc za granicę, byłaby dostatecznym dowodem słabości i bezżywotności stronnictwa autonomicznego. Zresztą nie można dziwić się, że w kraju utworzonym dopiero od dwóch lat z siedmiu oddzielnych państw, wznoszony jest sztandar federacyjno-autonomiczny. Wszelako godnem jest uwagi, że w tych dziennikach autonomicznych nie bierze udziału żadna znakomitość, i że co najwięcej czepiają się ich drugorzędne osoby.

Dla tego p. Peruzzi okazuje się bardzo uspokojonym po powrocie z Florencji, przekonał się bowiem, że stronnictwo autonomiczne nie posiada w swem łonie wcale ludzi mających znaczniejszy wpływ.

Komisja parlamentarna do zbadania sprawy rozbójnictwa, która w poniedziałek odpłynęła do Neapolu, onegdaj musiała zawinąć do Porto-Ferrajo z powodu burzy. Dziś miała ona stanąć w Neapolu, gdzie zamieszka w pałacu królewskim i zabawi około 10 dni, poczem uda się do prowincji Avelino.

Sławny jen. Nunziante, były przyjaciel Franciszka II, został mianowany dowódcą w okręgu Placencji. Dotąd liczył się on w ministerstwie wojny w stopniu inspektora armji. Jest to jedyny obecnie z jenerałów neapolitańskich, użyty do czynnej służby.

Zdaje się, że parlament będzie otwarty w pierwszych dniach lutego.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Berlin, 14 *Stycznia*. Dziś o pierwszej po południu, obie izby sejmu pruskiego, zwołane dekretem cesarskim z dnia 22-go grudnia r. z., zgromadziły się w sali białej zamku królewskiego. Na zasadzie upoważnienia królewskiego z 9-go b. m., p. Bismarck-Schönhausen, prezes rady ministrów, otworzył posiedzenia sejmu mową osnowy następującej:

„Dostojni, szlachetni i szanowni panowie obu izb sejmu!

Najjaśniejszy Król raczył mi polecić, abym w jego imieniu otworzył posiedzenia sejmu monarchji.

Rząd Jego Królewskiej Mości wita was szczerem życzeniem, ażeby podczas obecnej sesji sejmowej powiodło się osiągnąć trwałe porozumienie co do kwestij nierozwiązanych w roku zeszłym. Cel ten osiągnięty będzie, jeżeli w myśl stanowiska reprezentacji krajowej, konstytucja nasza przestrzeganą będzie jako dana podstawa, i jeżeli władze prawodawcze, przy wzajemnem poszanowaniu dla swych na konstytucji opartych prawach, widzieć będą wspólne swe zadanie w podnoszeniu potęgi i pomyślności ojczyzny.

Z liczby przedmiotów, które was zatrudnią, pierwsze miejsce zajmuje ustanowienie budżetu wydatków i dochodów.

Stan finansów jest ze wszech miar zadowalniający.

Dochody Skarbu były w r. zeszłym tak wielkie, iż przewyższyły znacznie, w większej części rubryk, z góry oznaczoną sumę i stawiają w możności zupełnego pokrycia wydatków państwa z roku zeszłego, wraz ze wszystkiemi dodatkami nadzwyczajnemi. Spodziewany przeto w projekcie do budżetu wydatków państwa deficyt na r. 1862, w rzeczywistości istnieć nie będzie, jak to już przy roztrząsaniu tego budżetu przewidzianem zostało.

Dla braku prawnie uchwalonego budżetu wydatków panstwa na rok 1862, rząd królewski zwrócił szczególniejszą uwagę na to, ażeby w administracji przestrzeganą była oszczędność; jednocześnie atoli rząd dbał o zadosyćuczynienie wszelkim wydatkom, niezbędnym do prowadzenia w dalszym ciągu opartego na porządku zarządu i do podtrzymywania i popierania istniejących instytucij państwa i dobrobytu kraju. Jak skoro rachunki zostaną ukończone, rząd złoży sprawozdanie z dochodów i wydatków państwa za rok ubiegły i zaprojektuje zatwierdzenie przez obie izby sejmu porobionych wydatków.

Budżet na rok 1863 zestanie wam znowu przedłożony. Rubryki takowego zostały, stosownie do nabytego doświadczenia, wszechstronnie zbadane i zmienione co do niektórych pozycij, zgodnie z okolicznościami. Skutkiem tego deficyt, jaki przedstawiał poprzedni projekt budżetu, będzie można stosunkowo zmniejszyć. Ze względu na rezultata budżetu z roku zeszłego i na oględność, z jaką dochody państwa zostały obliczone, zdaje się być uzasadnioną nadzieja, że i ten deficyt, tak samo jak w roku zeszłym, zostanie w zupełności pokryty za pomocą przewyżki dochodów nad obliczenie.

Prace około ułożenia budżetu państwa na rok 1864 tak daleko już zaszły, iż wkrótce zostaną ukończone, a rząd odda takowe niezwłocznie pod wasze narady.

Wykonanie prawa co do nowego uregulowania podatku gruntowego, postępuje w sposób zadowalniający, a połowa blizko całej przestrzeni państwa pruskiego, została już oszacowaną. Również zamierzone zostało uregulowanie podatku od budowli.

Rząd Jego Królewskiej Mości, wywiązując się z danego przyrzeczenia, złoży wam projekt do prawa dotyczącego zmiany i uzupełnienia prawa z 3-go Września 1814 r. o obowiązku służby w wojsku. Rząd żywi nadzieję, że reorganizacja wojska, co do utrzymania której rząd Jego Królewskiej Mości, w interesie potęgi Prus, uważa się obowiązanym, zostanie obecnie w zupełności rozstrzygniętą przez oznaczenie na drodze prawnej wydatków potrzebnych do jej uskutecznienia.

Zbliżająca się rocznica dnia, w którym przed piędziesięciu laty, spoczywający w Bogu Król Fryderyk Wilhelm III powołał swój lud do obrony ojczyzny, służy przypomnieniem do pamiętania o najbardziej potrzebujących z pomiędzy żyjących dotąd bojowników owych pełnych chwały czasów; złożony wam przeto zostanie stosowny projekt.

Stopniowe zwiększenie marynarki powinno być w dalszym ciągu, jako naglący intares kraju, uważane; rząd Jego Królewskiej Mości zażąda od was uchwalenia użyć się mających

naten cel środków, z uwzględnieniem ogólnego stanu finansów.

Z wdzięcznością nadmieniamy, że Stwórca Najwyższy, w swej nieograniczonej łasce, pobłogosławił krajowi pomyślnemi zbiorami. Stosunki ekonomiczne kraju przedstawiałyby przeto ze wszech miar zadowalniający obraz, gdyby niektóre gałęzie przemysłu nie cierpiały przez oddziaływanie wojny w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej.

Jakkolwiek usiłowania na drodze przemysłu i handlu pozbawione są jeszcze tych korzyści, jakie im rokuje traktat handlowy z Francją zawarty, — rząd atoli Jego Królewskiej Mości ma mocne postanowienie, ażeby przemysł i handel nie były pozbawione tych korzyści po za kres w którym wykonane zostaną zobowiązania, stojące obecnie na przeszkodzie wprowadzeniu tego traktatu w wykonanie.

Rząd Jego Królewskiej Mości stara się gorliwie i usilnie, ażeby pobudowane zostały drogi żelazne i w tych częściach kraju, które nieposiadały dotąd tego ważnego środka komunikacji. Rząd przeto popiera ile możności prywatne w tym kierunku przedsięwzięcia i spodziewa się zakomunikować wam, w ciągu teraźniejszej jeszcze sesji, opracowywane obecnie projekta nowych dróg żelaznych.

Przez polepszenie sposobu urządzania tam i osuszania nizin, rząd Jego Królewskiej Mości usiłował w dalszym ciągu zwiększyć przestrzeń gruntów użytecznych, i na tem polu osiągnięte zostały w r. zeszłym pomyślne rezultaty.

Rząd królewski miał niemniejszą pieczę o postęp nauki i sztuki i nie wątpi, że uchwalicie chętnie sumy, na cele powyższe w etacie przeznaczone.

Oddane wam zostaną do roztrząśnięcia liczne projekta do praw dotyczących bądź interesów prowincjonalnych, bądź zmiany prawodawstwa w niektórych gałęziach prawa krajowego; do liczby tych ostatnich należy projekt do prawa o uzupełnieniu niemieckich przepisów wekslowych, oraz projekt do prawa o juryzdykcji konsulów, co do którego izba deputowanych, podczas poprzedniej swej sesji, zaproponowała zmiany na podstawie prawnej.

Stan układów co do projektu organizacji okręgowej, złożonego w zeszłym roku sejmowi monarchji, dowiódł, iż stosownem byłoby zasięgnąć poprzednio w tym względzie zdanie stanow prowincjonalnych, celem bliższego zbadania stosunków miejscowych. Na tem zdaniu oprą się dalsze narady przedwstępne, które nie dozwalają na teraz przewidywać, czy projekt do prawa dotyczącego tego ważnego przedmiotu będzie można niezwłocznie przedłożyć. Również uznane w ciągu dotychczasowego biegu narad ustawodawczych za niezbędne wszechstronne i staranne zbadanie potrzeby zmian w prawach dotyczących ustawy policji ziemskiej i ustawy gminnej w rozmaitych prowincjach monarchji, nie postąpiło o tyle, ażeby można było zapowiedzieć z pewnością złożenie w sejmie na obecnej sesji stosownego projektu. Zresztą rząd Jego Królewskiej Mości będzie pracować niezmordowanie nad dalszym rozwojem prawodawstwa w wyż wspomnionych rozległych sferach.

Stosunki rządu Jego Królewskiej Mości z obcemi państwami są w ogóle zadowalniające. Nieustannym usiłowaniom rządu królewskiego powiodło się, że polityka reprezentowana przezeń w Hesji elektoralnej, znalazła uznanie ze strony rządów tak elektorskiego, jak i innych niemieckich, przez co zapewnione zostały sąsiedniemu elektorstwu widoki na regularny rozwój jego życia konstytucyjnego, który skutkiem zaszłych, podług ostatnich wiadomości, wypadków w Kaselu, jedynie chwilowe napotkał przeszkody.

Skutkiem nadesłanych gabinetowi królewskiemu w lutym r. z., przez pewną liczbę rządów związku niemieckiego, not jednobrzmiących, też same rządy postawiły na zgromadzeniu związkowem wnioski, które nie tyle swą treścią, ile zastosowanem do nich wyjaśnieniem traktatów związkowych, mają zasadnicze dla położenia Prus względem związku znaczenie. Rząd królewski ze swej także strony jest przekonany, że traktaty związkowe w tej formie, w jakiej zawarte zostały w r. 1815, nie odpowiadają odmiennym okolicznościom; lecz przedewszystkiem uważa swym obowiązkiem sumienne szanować istniejące traktaty i dążyć do zupełnej co do ich przestrzegania wzajemności, jako do warunku dalszego tychże traktatów istnienia.

Rząd Jego Królewskiej Mości, biorąc udział w waszych naradach, dążyć będzie stale do osiągnięcia jednozgodnego obu izb spółdziałania, które uważa za główny warunek żywotnego rozwoju wszystkich stosunków państwa. Powszechna dążność do zapewnienia pomyślności kraju i honoru korony każe spodziewać się, że błogie w skutkach powodzenie uwieńczy wspólną pracę.

Z rozkazu Jego Królewskiej Mości oświadczam, że sejm monarchji został otwarty."

Na tę mowę, zgromadzeni członkowie obu izb odpowiedzieli trzykrotnym na cześć Króla okrzykiem: „Niech żyje."

Londyn 13 *stycznia.* Statek *Etna* podaje następujące wiadomości z Nowego Jorku z 2-go b. m.: Proklamacja Lincolna, podobna do jego poprzedniej proklamacji, ogłasza stany Arkansas, Texas, Missisipi, Alabamę, Floridę, Północną i Południową Karolinę, Georgję oraz część Luiziany i Wirginji za buntownicze, że wszyscy niewolnicy w tych stanach są wolni, że siły wojskowe tak lądowe jak i morskie mają swobodę ich uznawać i bronić jej. Prezydent zaleca nowouwolnionym wstrzymywać się od gwałtów, tam gdzie nie idzie o ich własną obronę. Pod Murfreesbore w Tennessee zaszła ważna bitwa; związkowi przełamali środek linji skonfederowanych, milę ich ścigali i zajęli ich szańce. Cztery pułki związkowe utraciły po połowie swych ludzi i wszystkich oficerów. Trzech jenerałów związkowych otrzymało rany; jenerałowie skonfederowani Cheatam i Rains polegli.—Według następnych wiadomości z Nowego Jorku, z 3-go b. m., dwie dywizje związkowych ścigały skonfederowanych pod Murfreesboro. Dnia 31 z. m. na nowo była rozpoczęta walka i trwała dwa dni. Straty są niesłychanie wielkie. Buttler który przybył do Nowego Jorku, udaje się do Waszyngtonu i ma otrzymać znaczne dowództwo. Dzienniki Richmondskie potwierdzają wiadomość, że związkowi 27, 28 i 29 grudnia atakowali Wicksburg w Missisipi i z wielką stratą odparci zostali, walka jeszcze trwała.

Londyn, 14 *Stycznia. Times* otrzymał następujące wiadomości z Nowego Jorku z 3-go b. m.: Proklamacja prezydenta zaleca przyjmować do wojska oswobodzonych niewolników i używać ich do służby w twierdzach i na morzu. Zachodnia Wirginja uznaną została za oddzielne państwo. Pożyczka z 1842 roku ma być wypłaconą w brzęczącej monecie. Wkroczenie Stuarta do Marylandu, pozostało bez dalszych skutków. Raporta o bitwie pod Murfreesboro są sprzeczne. Związkowi ostatecznie mieli otrzymać zwycięztwo, ale straty ich są bardzo znaczne. Powiadają, że Burnside wziął dymisię, a jego następcą został wyznaczony Hooker.

Paryż, 13 *Stycznia*. Stronnica 2 i 3 żółtej księgi zawierają układy pomiędzy Rosją, Prusami i Austrją co do uznania królestwa włoskiego; z przedstawienia tego okazuje się Austrja nie odrzuca bezwarunkowo uznania Włoch, lecz wymaga wprzód poręczenia obecnych swych posiadłości Włoskich.

Paryż, 13 *Stycznia*. Rząd zawiadamia, że biskupi którzy z Meksyku schronili się do Europy, mogą z zupełnem bezpieczeństwem powrócić do swego kraju. Jenerał Forey żąda posiłków.—Z Nowego Jorku donoszą, że jenerał Banks przyobiecał konsulowi francuzkiemi, że skonfiskowane przez jen. Buttlera majątki, będą zwrócone.—Spodziewają się jutro podwyższenia dyskonto przez bank francuzki.

Wiedeń, 14 *Stycznia*. Dzisiejsza wieczorna *Presse* podaje następującą depeszę telegraficzną z Londynu z dnia poprzedniego: „Od 24 godzin, panujący książę Ernest Sasko-Koburgsko-Gotajski jest popieranym przez Anglję kandydatem do tronu greckiego, ponieważ wszelkie usiłowania w celu skłonienia Dom Ferdynanda portugalskiego do przyjęcia tej korony pozostały bezowocne. Według nowej kombinacji, bezdzietny książę Ernest zaadoptuje na następcę tronu greckiego starszego syna (mieszkającego w Wiedniu) księcia Augusta Sasko-Koburgskiego i księżny Klementyny z domu Orleańskiego, kiedy książę Alfred angielski będzie jego następcą w Koburgu.

Turyn, 13 *Stycznia*. *Stampa* w mowie Cesarza Napoleona upatruje mową pogrzebową dla obecnego ciała prawodawczego i sądzi, że Austrja nie może być zadowolniona z wyrażenia „chwilowi przeciwnicy," ponieważ przypomina ono Magenta i Solferino. Włochy, powiada ten dziennik, nie powinny okazać się niezadowolnionemi, bo Cesarz mówił o niezależności włoskiej, jako o jednym z główniejszych celów swej polityki, a w kwestji rzymskiej robił aluzję do zobowiązań kilkakrotnie poświadczonych przez hr. Cavoura *Stampa* w końcu oświadcza, że zamknięcie obecnej fazy polityki francuzkiej, wypada jednocześnie z końcem teraźniejszego ciała prawodawczego. Po ogólnych wyborach, Cesarz przemówi do nowo wybranych zapewne w innym duchu.

Turyn, 14 *Stycznia*. Ponieważ chodzi jedynie o dalszy ciąg sesji parlamentarnej, przeto mowy tronowej nie będzie. – *Opinione* pojmuje mowę tronową francuzką w sposób następujący: Cesarz niezrzeka się misji Francji, ani też żadnej z zasad nowego europejskiego prawa narodów, i nie odpycha od siebie żadnej takowego idei, żadnej zdobyczy; sądzimy, że to ocenienie przeszłości, powinno być uważane jako rękojmia na przyszłość.

Paryż, 14 *Stycznia*. Według wiadomości z Madrytu izba deputowanych przyjęła adres 160 przeciw 77 głosom. Tym sposobem byt gabinetu O'Donnela został zapewniony.

Paryż, 14 *Stycznia*. Różne dokumenta dyplomatyczne zostały ogłoszone, a między innemi depesze p. Drouyn de Lhuys i ambasadora francuzkiego w Rzymie, dotyczące rozmowy tego ostatniego z kardynałem Antonellim i Papieżem o konieczności wprowadzenia reform. Depesza p. Drouyn z 20 grudnia potwierdza wiadomość, że Anglja proponowała Papieżowi aby się oddalił na w. Maltę. Pan Drouyn w rozmowie z kardynałem Chigi dodał, iż ma nadzieję, że gdyby Papież, czego broń Boże, był zmuszony opuścić Włochy, w takim razie pomimo propozycij Anglji, przybyłby do Francji. Depesze p. Drouyn z 20 grudnia i 1 stycznia wspominają o reklamacji Anglji z powodu uzbrojenia w Rzymie 600 austrjaków i bawarczyków, którzy mieli być wysłani do prowincij Neapolitańskich w mundurach na podobieństwo używanych przez wojsko francuzkie. Depesza p. Latour d'Auvergne po powzięciu wiadomości wnosi, iż może temu zaprzeczyć. Inne depesze odpowiadają na reklamacje Anglji co do pobytu Franciszka II. Francja nie pozostawiła w tym względzie w niepewności Franciszka II, lecz Anglja ubolewa, że Francja swą powagą nie może skłonić Stolicy Apostolskiej do przeprowadzenia oddalenia się Franciszka II. Francja także tego pragnie, lecz chce osiągnąć ten cel na drodze przekonania.

Londyn, 14 *Stycznia*. Według wiadomości z Nowego-Jorku z 3-go b. m. obiedwie strony przed wznowieniem bitwy pod Murfreesboro ściągnęły znaczne posiłki. — *Richmond Whig* gwałtownie występuje przeciwko rządowi angielskiemu, że odrzucił propozycję podawaną przez Francję, wspólnego pośrednictwa.

Sztokholm, 14 *Stycznia*. Dzisiejsza propozycja królewska zaleca zupełną reformę parlamentarną, dwie izby, pierwszą wybieralną przez reprezentację prowincji, z dość wysokiem censum wyborczem; drugą wybieralną bezpośrednio przez lud, z dość niskiem censum dla wyborców. Szerokie swobody dane ludowi i uwzględnienie interesów zachowawczych, sprawiło ogólnie dobre wrażenie.

Berlin, 14 *Stycznia*. Dzisiejsze posiedzenie izby deputowanych, na którem nie znajdowali się ministrowie, zagaił p. Grabow, który zakończył swoją mową wezwaniem do okrzyku. Niech żyje Król! Izba jednozgodnie wydała ten okrzyk.—Jutro odbędzie się wybór prezesa.

Ateny, 11 *stycznia*. Bilans banku poświadcza ciągle wzrastający stan tego zakładu, pomimo rewolucji przed trzema wszczętej miesiącami. Dywidenda oznaczona jest na 59 drachm czyli 12%.

Turyn, 13 *Stycznia*. Dzień otwarcia parlamentu wyznaczony został na 28 Stycznia. Zapewniają że minister marynarki Ricci podał się do dymisji. Władze municypalne w Neapolu zapisały się na 50,000 fr. w liście składek na ofiary rozbójnictwa.

Aleksandrja, 13 *Stycznia*. Wice-Król oddał do rozporządzenia rządowi francuzkiemu 500 żołnierzy murzynów, którzy statkiem francuzkim mają być przewiezieni do Meksyku.

Berlin, 14 *Stycznia*. Na dzisiejszem nabożeństwie uroczystem w katedze, na którem znajdowali się następca tronu i ministrowie, wszyscy deputowani liberalni byli nieobecnymi. Frakcja lewego środka roztrząsała wczoraj kwestję adresu. Większość przemawiała za adresem, ale żadnej uchwały nie powzięto. Frakcja stronnictwa postępowego naradzała się dopiero w tym przedmiocie. Na dzisiejszem pierwssem posiedzeniu izby deputowanych Taddel doręczył Berlińskie adresa pochwalające postępowanie sejmu. Powtórny wybór dotychczasowego prezydjum jest niewątpliwy.

Berlin, 15 *Stycznia*. Bank paryzki podwyższył dyskonto na 5%; Bank londyński zaś na 4%.

WIADOMOSCI ROZMAITE

— Niebo wczoraj było zachmurzone, powietrze zupełnie spokojne, ciepłe i wilgotne, wieczorem oziębiło się. Średnia temperatura dnia jest 0 stopni; największe ciepło po południu 1 stopień, największe zimno wieczorem 1 stopień Réaumura. Barometr wznosił się, średnia jego wysokość jest: 763,53 milimetrów. Elektryczność 18 stopni.

— Anna Kamińska, lat 28 licząca, niezamężna, wyrobnica ze wsi Pogorzelec, gm. Pokrowsk, pow. Sejneńskiego, powracając w nocy z d. 15 Listopada r. z. mocno podpiła z wesela, porodziła na drodze dziecię płci męzkiej, lecz nie wie, czy ono było żywe lub czy nieżywe, gdy dopiero po wytrzeźwieniu się dostrzegła, że dziecię nie żyje, zachowała je w pobliskiem bagnie.

— We wsi Czyżew, gm. Starawieś Rychwalska, pow. Konińskim, d. 22 Listopada r. z. z podpalenia przez niewyśledzonego sprawcę, wybuchł ogień, skutkiem którego spaliła się stodoła ubezpieczona na rs. 420, a w niej zgorzały: maszyny gospodarcze, tudzież zboże w snopie i pasza, wartujące około 7,000 rs.

— W Dziennikach Petersburgskich wyczytujemy wiadomość, że urządzone zostały dla korespondencji wewnętrznej stacje telegraficzne w Lublinie, Zamościu, Iwangorodzie, Sterlitamaku i Menzelinsku. Również z d. 21-m z. m. otwartą została stacja telegraficzna w Wiatce.

— Zagrzebskie towarzystwo śpiewaków, noszące nazwę *Kolo*, coraz bardziej działalność swą rozwija. Na ostatniem walnem zgromadzeniu jego członków, obrani zostali: p. Mrazowic prezesem, a znany artysta muzyczny czeski, w pomienionem mieście zamieszkały, p. Łżiczarz, dyrektorem; członkiem zaś honorowym mianowany został Dr. Dworzak z Wiednia.

— *Troppauer Zeitung* („Gazeta Opawska") donosi, że prezydjum krajowe Szlązka austrjackiego, z powodu coraz bardziej wzmagającego się w Europie przesilenia bawełniczego, postanowiło przekonać się, czy nie należy obawiać się, aby przesilenie to nie dotknęło prowincji Szlązkiej. Z zasięgniętych wiadomości okazało się, że skutkiem braku i wysokich cen bawełny, może wyniknąć cząstkowy pomiędzy klasą robotniczą niedostatek. Wstrzymane nateraz roboty dotykają jedynie bezżennych lub chorowitych tkaczy. Najbardziej ucierpiały fabryki, które dostarczały wyrobów bawełnianych dla Morawy, gdyż nie mają obecnie obstalunków. Dla obmyślenia środków zapobieżenia złemu, utworzony został dla Szlązka austrjackiego osobny komitet krajowy, złożony z członków prezydjum cesarsko-królewskiego, komisji ziemskiej szlązkiej, izby handlowej i przemysłowej i rady miasta Opawy. Komitet ten wydeleguje za swego ramienia podkomitety, które badać będą stan rzeczy w okręgach najbardziej zagrożonych. Zadaniem podkomitetów jest: wyjaśnienie stosunków klasy wyrobniczej, poświęcającej się przemysłowi bawełniczemu; podawanie komitetowi głównemu wniosków co do środków zapobieżenia złemu; wprowadzenie w wykonanie środków uznanych za stosowne, i wreszcie stałe śledzenie za położeniem tkaczy i możnością ich osiągania środków do życia. — W końcu *Troppauer Zeitung* przemawia za niezbędnością, iżby każda gmina wglądała w potrzeby zamieszkałych w niej tkaczy i wyrobników.

— Smarowanie maszyn, powoduje znaczne wydatki w przemyśle, szczególniej prowadzonym na większą skalę, wydatki bowiem na smarowidło powiększają się jeszcze zapłatą nieraz licznej służbie, przeznaczonej nie tylko do smarowania maszyn ale i do oczyszczania ich od zepsutego smarowidła. Praca ta na kolejach żelaznych zajmuje wielu robotników, a zużywana tam ilość tłuszczu na smarowidło jest daleko znaczniejsza, aniżeliby się mogło wydawać. Tak naprzykład wielka północna kolej żelazna w Anglji, wydaje rocznie na smarowidło samych tylko wagonów, z wyjątkiem maszyn w jej warsztatach się znajdujących, przeszło 300,000 fr.

Tysiączne kombinacje ekonomiczne były przedstawiane w celu zmniejszenia tego wydatku. Drogie oleje i tłuszcze, mieszano z olejami pośledniejszego gatunku; lecz korzyści zmniejszenia wydaku na smarowidło, po większej części znikały skutkiem powiększania wydatków na służbę do oczyszczania, ponieważ z nie tak czystych tłuszczów, przy kręceniu się kół, tworzy się rodzaj czarnego ciastowatego ciała, zwanego po francuzku *cambonis*, będącego mieszaniną tłuszczu z kurzem i drobnym pyłkiem metalowym powstałym z tarcia osi o panewki.

Z pomiędzy ciał, używanych do mięszania, rzucono się do oleju pochodzącego z dystylacji łupku.

Kopalny ten olej jest nadzwyczaj tani, rozszerzające się użycie czystego oleju łupkowego do oświecania, wywołało dystylację na wielką skalę, przy której pozostaje znaczna ilość niedochodu czyli oleju niższego gatunku. Ten to niedochód mięszano z tłustościami i używano do smarowania maszyn i wagonów, co jednakże nie uchraniało od tworzenia się wyżej wspomnionego czarnego ciała. Ciało to doszedłszy do pewnej gęstości utrudnia obracanie się kół i zmusza do czyszczenia panewek.

Dla zmniejszenia kosztów oczyszczania, p. Aerts, wpadł na myśl użycia cząstkowo wody zamiast tłuszczu do smarowania osi. Systemat jego jest następujący: naprzód smaruje się osie w punktach zetknięcia się z panewkami. Po pewnym przeciągu czasu, który tylko praktyka może ściśle oznaczyć, tłustość lub oliwa użyta za smarowidło zaczyna się zgęszczać. Natenczas zamiast smarowidła dodaje się wody. Ruch odbywa się z jak najlżejszym tarciem, a woda nie prędko się zanieczyszcza i dla tego nie często potrzebuje być odmieniana. Kiedy się następnie po długiem wyprobowaniu tego środka przypatrzyć osi, to dostrzega się, że jest ona otoczona brunatnym tłuszczem ułatwiającym kręcenie się koła. Zużycie tłuszczu zatem nie nastąpiło, ponieważ punkta tarcia jeszcze są zabezpieczone, działanie wody jest tu takie, że jej cząstki rozlane pomiędzy smarowidłem znajdującem się na osi, a smarowidłem na panewce osłabiają stykanie się ich powierzchni i nie dopuszczają ścierania się z sobą tłuszczów. Dla wprowadzenia w praktykę tej metody, panewkę otacza się zbiornikiem mającym w dolnej części tyle wody, że obrączkowy ząb umieszczony na osi, przy każdym obrocie koła wyrzuca ją na panewkę i niejako ją zalewa.

Doświadczenia dokonane w różnych warsztatach w Bruxeli okazały jak najpomyślniejsze skutki; dla tego metodę tę wprowadzono już w użycie na wschodnich kolejach Anglji.

— *Telegraf zaatlantycki.* P. Varley, inżenjer-elektryk Towarzystwa międzynarodowego transatlantyckiego, ogłosił w *Mechanic's-Magazine* list, w którym wykazuje, że dzisiejszy postęp nauki czyni znacznie łatwiejszą kommunikację między Anglją i Ameryką. Przysposabianie gutta-perchy, jak twierdzi p. Varley, od r. 1857 znacznie udoskonalone zostało, a jej siła izolująca stała się dziesięć razy większą jak poprzednio. Lina podwodna łącząca Dunwich z Zandwoort ma długości około 200 kilometrów, a założona w 1858 r., zawiera cztery druty przewodnie, ważące 34 kilogramy na kilometr. Dwa z tych drutów są poprostu izolowane przez podwójną warstwę gutta-perchy; między dwoma innemi zaś pomieszczona jest jeszcze warstwa kompozycji Chattertona, złożonej z smoły roślinnej i gutta-perchy. Lina podwodna w Lewestoft i Zandwoort założona w 1862 r. zawiera również jak Dunwichska cztery druty, ale każdy z tych drutów jest izolowany przez trzy warstwy gutta-perchy, między któremi jeszcze pomieszczona jest kompozycja Chattertona. Druty te próbowane były w Sierpniu r. z., a doświadczenie okazało, że odosobnienie czyli izolowanie liny w 1862 było jedenaście razy lepsze jak w 1858. Również powiększono znakomicie siłę przewodnią miedzi; jest ona o 25 na 100, czyli o jednę czwartą część większa w linie z 1826 r. jak w linie z 1858, a wiadomo, że szybkość przesyłki rośnie w stosunku tej siły przewodniej. W końcu próby jakim poddają się liny podczas i po fabrykacji, są dziś daleko delikatniejsze; a uchodzenie elektryczności niedostrzeżone w 1858 r. łatwoby dziś wykryto. — Szybkość transmisji liny podwodnej telegraficznej zależy od siły przewodniej miedzi, od jej rozmiarów i odosobnienia, a jakakolwiek byłaby długość tej liny, to jednak można wzmacniać prawie nieskończenie jej siłę przewodnią, zwiększając grubość miedzi i dokładność odosobnienia. Koszta przerzucenia przez Ocean liny, mającej wewnątrz gruby drut zdolny do podawania 12 wyrazów na minutę, nie byłyby większe jak gdyby drut był cienki i mógł podawać tylko 1 do 2 wyrazów na minutę. Takież same byłyby koszta pokrycia zewnętrznego i zatopienia drutu grubego, jak i cienkiego. Przygotowanie i zapuszczenie w Oceanie Atlantyckim liny z drutem przewodnim ważącej 25 kilogramów na kilometr, kosztowałoby 350,000 fun. szt., — liny zaś ważącej 175 kilogramów na kilometr 700,000 fun. szt. Widzimy z tego, że byłaby widoczna oszczędność w wybraniu liny mającej znaczniejszą szybkość w przesyłce depesz. — Gdybyśmy chcieli przejść szybkość 12 wyrazów na minutę, korzyści nieszłyby w tym samym stosunku, gdyż depesze zwykle nie są podawane z równą dokładnością przy znaczniejszej szybkości. Towarzystwo telografji transatlantyckiej miałoby zresztą tylko dwie stacje w odległości około 3,000 kilometrów, mogłoby zatem płacić dobrze swych telegrafistów i wybierać najzdolniejszych, oraz używać aparatów najbardziej wydoskonalonych. Ze wszystkiego tego widać, że przedsiębierstwo tego rodzaju ma wszelkie warunki powodzenia.

— Prof. Dr. Molin, który z polecenia austrjackiego ministerstwa handlu jeździł przed rokiem do Francji dla zbadania postępów sztucznej hodowli ryb, oraz rozmaitych innych przydatnych do jedzenia istot w morzu żyjących, wykładać ma obecnie w Chioggia, z polecenia namiestnika królestwa lombardzko-weneckiego, prelekcje popularne o sztucznem rozmnażaniu ryb, o aklimatyzacji nowych ich gatunków, o sztucznej hodowli ostryg i innych mięczaków i t. d.

— Oznaczenie przecięciowe trwałości życia ludzkiego, czyli wieku, do jakiego każdy nowonarodzony prawdopodobnie dojść może, należy do liczby najważniejszych zadań statystyki. W tym względzie uczeni na tem polu pracujący, podają rozmaite bardzo dobrze obmyślane sposoby obliczania. Wiek przecięciowy, do jakiego każdy narodzony może prawdopodebnie dojść, obliczony został w monarchji austrjackiej na 24,1 lat, a mianowicie: w dolnej Austrji na 23,4, w górnej Austrji na 34,1, w Salzburgu na 33,8, w Styrji na 30,7, w Karyntji na 32,5, w Krainie na 28,5, na pobrzeżu austrjackiem na 23,7, w Tyrolu na 30,5, w Czechach na 25,7, na Morawie na 24,8, na Szląsku na 25,2, w Galicji na 20,4, na Bukowinie na 29,6, w Dalmacji na 30,1, w Wenecji na 25,9, w Węgrzech na 19,9, w Chorwacji i Sławonji na 30,2 w Siedmiogrodzkiem na 34,9, na Pograniczu wojennem na 34,9. Dziecko, które doczekało się piątego roku życia, może prawdopodobnie dojść do 39,5 lat życia.

— Po Ameryce i Anglji, sekta mormonów najliczniej reprezentowaną jest w Danji. W ciągu pierwszych 6 ciu miesięcy 1862 r. liczono tam 3,001 mormonów, pomiędzy którymi samych duchownych rozmaitego stopnia było 512. Z tej liczby na samą Kopenhagę przypada 1,033 mormonów z 186 duchownymi.

— Jeden z dzienników paryzkich donosząc o zmianie w urządzeniu latarń gazowych w Paryżu, podaje następującą historję oświetlania tej stolicy.

„Od 1666, r. kiedy zaczęto oświetlać ulice Paryża, znaczne zmiany zachodziły w tym względzie. Pierwotnie używano do tego świec łojowych pięć na funt, które umieszczano w latarniach na rogach ulic; latarnie te paliły się tylko od 20 Października do 31 Marca i to z wyjątkiem nocy księżycowych; taki sposób oświetlania istniał w ciągu całego wieku. W 1767 r. latarnie oświecane świecami, zostały zamienione lampami olejnemi, wybitemi wewnątrz blachą dla odbijania światła; wszystkich takich lamp było w Paryżu 5,695. W 1776 r. wydany został rozkaz oświetlania miasta codziennie, nawet w noce księżycowe, a w 1785 umieszczono rewerbery oddzielnego kształtu przed mieszkaniami komisarzy policji (commisaires du Châtelet). Od tego czasu aż do 1820 r. nie zaszła żadna zmiana w oświetlaniu ulic Paryża. W 1826 r., p. Fresnel, fizyk, wynalazł systemat soczewek do rewerberów, z któremi robiono próby na drodze nad kanałem S-go Marcina; lecz systemat ten podobny do używanego przy latarniach morskich, rzucał zbyt rażące światło, a przytem koszta urządzenia latarń według niego były zbyt wielkie, i dla tego został zaniechany. W kilka lat potem zamiast prostego reflektora, wprowadzone reflektory zakrzywiane w rewerberach, skutkiem czego lepiej oświecały one środek ulicy. W r. 1830, zaczęto używać gazu, tak że olej tylko sześćdziesiąt lat miał wyłączny przywilej oświetlania. Od tego czasu, użycie gazu szybko się upowszechniło i pomimo współzawodnictwa elektryczności i oleju łupkowego, zachowuje monopol oświetlania Paryża; lecz ciągle zaprowadzane są zmiany w przyrządach w celu powiększania siły światła; tak teraz zaprowadzają latarnie z kulistemi szkłami, i takowe niżej umieszczają, mianowicie żeby zmniejszyć rzucany przez nie cień.

— W bardzo ciekawym opisie wyspy Madagaskaru, zamieszczonym w *Presse Scientifique*, spotykamy wiadomość że mieszkańcy tamtejsi Malgaszowie, są nadzwyczaj zapalonymi miłośnikami tańca i śpiewu; nawet najwyżsi urzędnicy dają w tym względzie dobry przykład, a zmarła królowa, w czasie uroczystości dworskich, z chęcią oddawała się przyjemności przetańczenia niewinnego kontredansa. Sposób jej tańczenia dosyć był ciekawy. Czterech silnych *sirondosów* (żołnierzy gwardji) wznosiło do góry królowę siedzącą na krześle, czterech innych chwytało krzesło szczęśliwego wybrańca. Żołnierze z krzesłami wykonywali wszystkie figury za tancerzy, którzy siedzący przypatrywali się sobie. Doktór Milhet, miał zaszczyt przetańczyć tak całego kontredansa z królową. Orkiestrę stanowiła muzyka pałacowa wojskowa, doskonale i czysto grająca na trąbach. Muzyka ludowa jest daleko mniej posunięta; używają do niej dwa instrumenta, wynalazku Malgaszów, to jest bobra i kajankę. Bobr jest to rodzaj skrzypców o jednej stronie, a kajanka rodzaj kastanietów. Bobr i kajanka znane są także na wyspie Burbon, gdzie wzbudzają wesołość nietylko Malgaszów, ale nawet i kreolów.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— W tych dniach opuścił prasę, w starannem wydaniu, zbiorek poezij Aleksandra Kraushara pod tytułem *Listki*, z epigrafem z Horacjusza: „Sumite materiam, vestris, qui scribitis, aequam viribus," poświęcony w ogóle Juljanowi G..... w L....., do którego zwrócony jest przedśpiewek; sonety zaś szczegółowo poświęcone są Romualdowi Giedroić. W zbiorku tym znajdują się niektóre znane już poezje, które były umieszczane w *Jutrzence*. Wszystkie odznaczają się wzniosłością myśli, gorącą miłością do swych współwyznawców i rodzinnego kraju i często udatną formą, w tych zaś które podznaczone są 1862 r., znać w stosunku do pisanych w latach poprzednich, większą łatwość wierszowania, większą gładkość i opanowanie formy, co pozwala dobrze wróżyć o przyszłości autora. Szkoda wszakże że p. Kraushar, w niektórych miejscach używa zupełnie nowych wyrazów, jak wspomniony już tytuł *Przedśpiewek*, jak *wdziękinia* w sonecie Ideały i Rzeczywistość, *wiew* w przekładzie z Wiktora Hugo, jeszcze mniej szczęśliwego *brudnopis* w żarciku Kiedym smutny, lub prowincjonalizmu *pieśnia*, w poezji Do Mojej Lirenki, tak rażącego nasze ucho. Zawsze w obecnym czasie, kiedy tak rzadko można się spotkać z udatniejszemi poezjami, *Listki* p. Kraushara z przyjemnością dają się czytać, a przy dalszej pracy autor może zająć jedno z niepoślednich miejsce w rzędzie młodszych naszych poetów.

— Czasopisma wydawanego przez towarzystwo muzeum czeskiego, pod tytułem: *Pamatky, czasopis Musea kral. Czeskeho pro diejepis hlavnie czesky*, wyszedł w Pradze działu V-go zeszyt 4-ty, obejmujący: Dalszy ciąg wybornego artykułu krytycznego o Aleksandrze Wielkim, przez Dra Gablera; O b. klasztorze Panien Premonstrantek nad Ohrzą, przez konserwatora Fr. Benesza; Zdobycie Ostaszy i obleżenie Brumowa w 1421 r., przez prof. W.W. Tomka; Szczegóły do topografji i dziejów księztwa Opawskiego, przez L. Swobodę; Starożytne obrazy w kościele parafjalnym w Rudnicy, przez prof. J. E. Wocla; Do dzie-

jów zastąpienia w Czechach kalendarza Juliańskiego przez Gregoriański i t. d.

— P. Ant. Rybiczka darował towarzystwu muzeum czeskiego 250 egzemplarzy swego dzieła pod tytułem: *O erbich i peczetiech stavu kniežskeho v Czechach*, o którem podaliśmy niedawno w „Dzien. Pow." wiadomość.

— Donosiliśmy niedawno o zgonie Dra Med. Czejki, b. profesora na uniwersytecie prażskim i po dwakroć (w roku 1859 i 1860) dziekana kolegjum doktorskiego. Dr. Czejka był nadzwyczaj czynnym na polu literatury czeskiej pracownikiem. Język czeski winien mu swe pod względem materjalnym zbogacenie przez starannie opracowaną terminologję lekarską i muzyczną. Prace jego literackie służą za wzór poprawnej i wzniosłej czeszczyzny. Tłómaczył on wiele z obcych języków, a mianowicie: z niemieckiego (Getego), z illiryjskiego (Draszkowicza poezje i o odrodzeniu się narodu illiryjskiego), z francuzkiego (Lamartine'a), z hiszpańskiego (wybór poezij), z angielskiego (wybór z poezij H. K. White i H. W. Longfellowa, oraz znaczną liczbę dramatów Szekspira). Obok tego pozostawił on w rękopiśmie przekład na język czeski „Nauki o harmonji" Pitsch'a, „Nauki gry na fortepianie„ Cramera i „Zasady nauki muzyki" Skrupa, który to ostatni przekład wyszedł świeżo z druku.

Głośne w literaturze czeskiej imię zyskały mu przedewszystkiem przekłady dramatów Szekspira. Z tych niektóre, mianowicie: *Romeo i Julia*, *Antoniusz i Kleopatra*, oraz *król Henryk V*, wyszły już z druku, a 6 pozostało w rękopiśmie.

Rada Stanu Królestwa.

PROTOKÓŁ

RADY STANU KRÓLESTWA POLSKIEGO

z dnia 25 *Października* (6 *Listopada*) 1862 *r.*

Po przeczytaniu i zatwierdzeniu protokółu poprzedzającego posiedzenia, wniesiono projekt do postanowienia o egzekucji należności Skarbowej.

Przepisy egzekucji i należności Skarbowych w Królestwie, biorą swój początek w zamieszczonych w Dziennikach Praw postanowieniach Królewskich z d. 19 Czerwca 1810 r. i z d. 17 Października 1811 roku. Od owego czasu przez ciąg lat 40-tu poprawiane rozporządzeniami Rządowemi i Władzy Skarbowej, obowiązują teraz jak następuje:

Do zapłacenia Skarbowi jego należności, mających stałe termina poboru, zostawiony jest kontrybuentom wolny od egzekucji cały miesiąc jeden; do zapłacenia należności bezterminowych, 8 do 16 dni po wezwaniu o zapłacenie, a co do należności z kontraktów wynikłych, te ściśle na terminach umówionych płacone być winny.

Skoro czas oznaczony, lub umówiony termin bezskutecznie upłynie, wysyła się egzekucja wojskowa z żołnierzy pieszych, jak następuje:

a) o zaległą należność aż do rs. 75, po jednym żołnierzu na każde rs. 15—

b) od rs. 75 do rs. 1,500, po jednym żołnierzu na każde rs. 75—

c) od rs. 1,500 do najwyższej sumy, po jednym żołnierzu na każde rs. 150.

W braku żołnierzy pieszych wysyłają się konni, z których jeden liczy się za czterech pieszych, zaś w niedostatku zupełnym żołnierzy, wysyłają się egzekwenci z cywilnych ludzi wybierani.

Egzekucja ta trwać może najdłużej dni 14, poczem następuje sekwestracja, czyli zajęcie i sprzedaż ruchomości kontrybuenta, albo jego gotowych dochodów, lub wreszcie wydzierżawienie albo objęcie na własności onegoż, w Zarząd Skarbowy czyli w Administrację. Do sekwestracji używani są Sekwestratorowie przez Rządy Gubernjalne nominowani, a w niedostatku tych, Naczelnicy Powiatowi upoważnieni są wybierać do tej posługi innych ludzi.

Kontrybuent egzekwowany ponosi następujące koszta egzekucji:

1. Przybyłemu na grunt egzekwentowi powinien dać pomieszczenie i żywność, a prócz tego po kop. sr. $7\frac{1}{2}$ dziennie do rąk jego płacić: nie jest obowiązany dawać furaż konnemu.

2. Skarbowi opłacić winien tytułem kary egzekucyjnej po kop. sr. $7\frac{1}{2}$ za każdy dzień, od każdego egzekwenta licząc ich tylu, ile wysłanych do niego być było pwinno, choćby nawet żaden z nich na grunt nie przybył, co trwa przez dni 14 lub do czasu zaprowadzenia sekwestracji, a jeżeli sekwestracja zaraz nie rozpocznie się, to najdłużej do dni 30, po upływie których nie liczą się kary. Od należności nie przenoszących rs. 7 kop. 50, od nieopłaconych kar i od tych należności, od których liczony jest dla Skarbu procent za poczekanie, kontrybuent egzekwowany kary Skarbowi nie płaci.

3. Przybyłemu na grunt Sekwestratorowi należy się pomieszczenie dla niego samego, dla jednego lub dwóch jego służących, i dla dwóch, lub trzech koni, a prócz tego koszta podróży na dwa konie i djety po kop. sr. 90 dziennie.

Wysokość kar egzekucyjnych zwłaszcza od pomniejszych należności, gdzie dochodzą 30% na miesiąc, wywoływała oddawna użalania się kontrybuentów.

Zachodziły także częste skargi na Sekwestratorów, głównie w tem, iż oni usiłowali przedłużać jak najbardziej czynności sekwestracyjne, w widoku pomnożenia ilości przypadających im djet.

Z tego powodu Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu przedstawiła Radzie Administracyjnej projekt do jej postanowienia, mającego zmienić przepisy egzekucyjne mianowicie w tem, iżby kary egzekucyjne zastąpione były opłatą procentu 1% na miesiąc od wszelkich zalegających należności, i żeby Sekwestracja wykonywaną była przez stałych płatnych ze Skarbu i kaucjonowanych Sekwestratorów, pozostawiono zaś w nim przepis egzekucji wykonywać się mającej przez egzekwentów wojskowych lub cywilnych.

Projekt ten przesłany Radzie Stanu, rozpoznany został w Wydziale Skarbowo-Administracyjnym i w Czerwcu z. r. wniesiony na Ogólne Zebranie.

Podniesiony w dyskusji nad nim głos jednego z Członków Rady, wykazał niedogodności jakie zajść mogą przy wykonywaniu mieszczących się w nim przepisów, głównie w używaniu egzekwentów wojskowych. To było powodem, iż projekt zwrócony został Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu do przerobienia w tem mianowicie, iżby ograniczyć się na używaniu egzekwentów cywilnych.

Wywiązując się z tego, Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu przedstawiła pod d. 14 (26) Września b. r. Nr. 45,425 przerobiony projekt, a ten przy decyzji Rady Administracyjnej z dnia 18 (30) Września b. r. Nr. 15,166 przesłany został Radzie Stanu do rozpoznania.

Art. 1 tego projektu zamienia dotychczasową egzekucję 14-dniową na nieodstępną do daty zapłacenia należności lub sekwestracji. Egzekwent cywilny, pobierać ma dziennie po kop. sr. 15, prócz żywności i pomieszczenia; dotychczas pobierał kop. sr. $7\frac{1}{2}$. Egzekwenci wojskowi używani nie będą.

Art. 2 oznacza termin do rozpoczęcia sekwestracji na dni 30, od daty uchybienia w opłacie; dotychczas mogła ona następować w dni 14.

Art. 3-ci postanawia w miejsce teraźniejszych kar egzekucyjnych procent 1% lub $\frac{1}{2}$% na miesiąc, ten ostatni od należności, od których pobiera się oddzielnie procent za spóźnienie.

Art. 4, 5 i 6 oznaczają sposób liczenia i poboru procentu artykułem 3-cim postanowionego.

Art. 7 w miejsce teraźniejszych Sekwestratorów niepłatnych ze Skarbu, postanawia stałych, płatnych ze Skarbu i kaucjonowanych.

Art. 8 i 9 wskazują, że sekwestrowany nie będzie płacił Sekwestratorowi djet i kosztów podróży, które płacił dotychczas.

Art. 10, 11 i 12 polecają zebranie w całość wszystkich przepisów egzekucyjnych, utrzymują w swej mocy niniejszym projektem niezmienione i polecają zamieścić postanowienie w Dzienniku Praw.

Wydział Skarbowo-Administracyjny w rozbiorze tego projektu, uważał przedewszystkiem, iż projekt mieści w sobie przepisy zmieniające zasady dwóch wyżej wymienionych postanowień Królewskich pomieszczonych w Dzienniku Praw; a że postanowienia w tym Dzienniku zamieszczone, stósownie do artykułu 9-go postanowienia Najwyższego z dnia 17 (29) Kwietnia 1818 roku, mogą być zmieniane tylko za Najwyższem upoważnieniem, przeto zdaniem Wydziału wypada, iżby upoważnienie to wyjednane było.

Rada Stanu przyjęła ten wniosek Wydziału.

Wstęp do postanowienia nastręczył Wydziałowi uwagę: iż zamieszczone w niem przepisy służyć powinny, nie tylko dla należności Kasom Skarbowym do poboru przekazywanych, ale i dla wszelkich innych ulegających egzekucji administracyjnej. Zaprojektował więc Wydział zmianę we wstępie wyrazów *należności Kasom Skarbowym do poboru przekazywanych*, na wyrazy *wszelkich należności ulegających egzekucji administracyjnej*.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ, Prezes Rady, uczynił uwagę: że przepisy projektu są tylko tymczasowe, do czasu uregulowania Gmin i stanowczego urządzenia Sądów Gminnych, i wnosił: aby we wstępie do postanowienia zamieszczoną była stosowna o tem wzmianka. Wnosił także: aby wyrazy wstępu *po zasięgnieniu zdania Rady Stanu*, były zastąpione wyrazami *po wysłuchaniu Rady Stanu*.

Wszystkie te zmiany Rada Stanu jednomyślnie przyjęła, a w skutku tego redakcję wstępu ustanowiła, jak następuje:

Chcąc wprowadzić ulepszenia w dotychczasowych zasadach egzekucji wszelkich należności, ulegających egzekucji administracyjnej, zanim takowa przy stanowczem urządzeniu Gmin i Sądów Gminnych ostatecznie będzie mogła być uproszczoną, Rada Administracyjna Królestwa, z mocy udzielonego sobie NAJWYŻSZEGO upoważnienia, na przedstawienie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, i po wysłuchaniu Rady Stanu, postanowiła i stanowi, co następuje:

Co do artykułu 1-go, uważał Wydział Skarbowo-Administracyjny, iż egzekucja nie odstępna byłaby zanadto uciążliwą dla dłużników, i że trzydniowa powinnaby być skuteczną, tam gdzie niewypłatność nie pochodzi z zupełnego braku środków, gdzie zaś ten brak zachodzi, to i dłuższa egzekucja skutków nie osiągnie.

W ciągu dyskusji nad tym artykułem dwa podano wnioski:

1) Radca Stanu Królestwa Hejlman wnosił: aby w miejsce egzekucji, czy to nieodstępnej, czy trzydniowej, zaprowadzić przesyłanie trzech awizacij czyli przypomnień płatnych po kop. sr. 15, z odstępami ośmiodniowemi.

2) Członek Rady Stanu Rosen, wnosił: aby egzekucję zastąpić zawiadomieniem ostrzegającem, że jeśli dłużnik w ciągu dni 15-tu należności do właściwej Kasy nie wniesie, sekwestracja do niego zaregulowaną zostanie. Za takie zawiadomienie dłużnik płaciłby kop. sr. 15.

Wydział Skarbowo-Administracyjny oświadczył się przeciw wnioskowi Radcy Stanu Królestwa Hejlmana, uważając: że przyjęcie onego mało co zmniejszyłoby koszta kontrybuentowi; że możność zaprowadzenia sekwestracji byłaby w takim razie więcej odsuniętą od dnia uchybienia terminu, niż przy trzydniowej egzekucji; i że wysyłanie aż trzech awizacij czyli trzech przypomnień byłoby zbytecznem, a za nadto trudziłoby Władzę egzekucyjną.

Co do wniosku Członka Rady Stanu Rosena, Wydział mniemał: że w ogólności w kraju tutejszym podatki stałe płacone są dość regularnie, zalegająca zaś część należności Skarbowych pochodzi głównie z opłat niemających stałego terminu poboru, lub odnoszących się do kontrybuentów nie mogących uiścić się na terminie. Wypada więc przypomnieć im to, dać czas aby mogli przysposobić się do zapłaty, i zabezpieczyć ich w tym czasie od niespodziewanego zesłania Sekwestracji; aby zaś to wszystko osiągnąć, potrzeba aby sekwestracja koniecznie poprzedzaną była zawiadomieniem ostrzegającem. Łączył się więc Wydział ze zdaniem Członka Rady Stanu Rosena, z tą wszakże modyfikacją, aby data wręczenia zawiadomienia ostrzegającego, była poświadczaną przez miejscowego Wójta Gminy a sekwestracja mogła następować nie prędzej, jak w dni 15-cie od tej daty.

W zawiązanej co do tego wniosku dyskusji, p. o. Dyrektora Głównego Skarbu, Radca Stanu Królestwa Bagniewski oświadczył: iż Władza Skarbowa zgadza się na zastąpienie egzekucji ostrzeżeniem, ale zwracając uwagę na to że Wójci Gmin nie w każdej wsi znajdują się, a zachodziłaby trudność w ich wyszukiwaniu i mogłyby z tąd powstawać reklamacje, wnosił: iżby ostrzeżenia doręczane były przez egzekwentów którym bez poświadczenia Wójta Gminy powinna być daną wiara publiczna, a których możnaby nazwać Woźnemi Skarbowemi. Wybieraniby oni byli z ludzi umiejących pisać i przyzwoicie prowadzących się, szczególniej z pośród wysłużonych żołnierzy, wsparcie 10-cio kopiejkowe pobierających. Wypada im oznaczyć płacę stałą, i nadać charakter urzędnika. Wnosił także Radca Stanu Królestwa Bagniewski, aby początkowe wyrazy artykułu 1-go: *w trzy dni a najpóźniej w ciągu dni* 15-*tu*, zastąpione zostały wyrazami: *w ciągu dni* 15-*tu*, bo zostawianie po uchybieniu terminu trzech dni wolnych bez możności wysłania ostrzeżenia, uważał zbytecznem.

Radca Stanu Królestwa Łaszczyński był zdania: że przy obszerności teraźniejszych powiatów, wysyłanie Woźnych Skarbowych okaże się niemożliwem; że w palecie karnym płatnym leży rękojmia, że on będzie doręczony, co mogłoby następować przez posługacza gminnego, lub policjanta miejskiego; że nakoniec w opłacie za palet wypada zachować stopniowanie, to jest kop. 5 od należności niższych od rs. 5, kop. 10 od należności między rs. 5 a rs. 100, a kop. 15 od należności rs. 100 i wyższych.

Ze względu na te propozycje Rada Stanu na wniosek Vice-Prezesa, odesłała artykuł 1-wszy i 2-gi projektu do rozbioru przez Wydział Skarbowo-Administracyjny, za porozumieniem się z Władzą Skarbową.

Artykuły 3, 4, 5 i 6 co do których Wydział Skarbowo-Administracyjny niemiał nic do uwagi, przyjęła Rada Stanu, z tą tylko w artykule 4-m zmianą, przez Członka Rady Kozłowskiego zaproponowaną, iżby po wyrazach: *po dzień* 15-*ty* położyć dla jasności wyraz: *włącznie*.

Co do artykułu 7-go uważał Wydział Skarbowo-Administracyjny, iż posady Sekwestratorów dla zachowania porządku hierarchicznego w biórze Naczelnika Powiatu, powinny należeć do klasy XI-tej.

Członek Rady Gruszecki wyraził zdanie: że przed ustanowieniem stałych Sekwestratorów, wypada odstąpić od teraźniejszego zcentralizowania poborów; że ustanowienie podług propozycji dwóch stałych Sekwestratorów na powiat, nie odpowiedziałoby potrzebie; i że zamierzone ustanowienie 78 nowych posad, jest w sprzeczności z dążeniem do pomniejszenia ich liczby.

Wnosił więc, aby rozbiór propozycji ustanowienia stałych płatnych ze Skarbu Sekwestratorów, odłożyć do późniejszego czasu, a zostawić Sekwestratorów jak są teraz.

Członek Rady Kurtz mniemał: że przy zniesieniu egzekwentów, jedynym środkiem egzekucyjnym będzie sekwestracja, a ztąd czynności Sekwestratorow się powiększą, dla czego usprawiedliwionym jest wniosek o zamianowanie stałych Sekwestratorów. Sekwestratorowie wprawdzie teraz nie przynoszą wydatku Skarbowi, ale kontrybuentów kosztują wiele, i kosztowaliby jeszcze więcej, gdyby obok zniesienia egzekucji wojskowej, pozostali jak są.

Członek Rady Różycki uważał: że dotąd egzekucja niebyła ściśle wykonywaną, bo palety częstokroć pocztą przesyłano dla braku egzekwentów, a pomimo to, nie często przychodziło do sekwestracji, nie można więc spodziewać się aby przez zniesienie egzekucji egzekwentami wykonywanej, czynności sekwestracyjne znacznie się powiększyły. Uważał także: iż właściwem jest, aby dłużnik ponosił koszta egzekucji, niewyręczając się w tem innemi kontrybuentami regularniej od niego płacącemi; uważał nakoniec iż nadużyciom przez teraźniejszych Sekwestratorów popełnianym, możnaby zapobiedz żądaniem od nich kwalifikacji, i mianowaniem ich przez Wyższą od Naczelnika Powiatu Władzę.

P. o. Dyrektora Głównego Skarbu objaśnił: że nietylko mieszkańcy kraju, ale i Gubernatorowie Cywilni żądali stałych Sekwestratorów, uważając dotychczasowych za szkodliwych. Władza Skarbowa obstaje zatem pomimo przybywający dla Skarbu wydatek.

Wniosek Członka Rady Gruszeckiego, Rada Stanu odrzuciła większością 30 głosów przeciw 6-ciu.

Radca Stanu Królestwa Łaszczyński uważał: że oznaczenie w postanowieniu wysokości płacy i kosztów podróży, nie jest właściwe, bo to należy do właściwych corocznie zatwierdzanych etatów. Wnosił więc za wypuszczeniem cyfr z Artykułu 7-go. Wniosek ten poparł Vice Prezes Rady.

Rada Stanu zgodziła się na zmianę przez Radcę Stanu Królestwa Łaszczyńskiego proponowaną, większością 29 głosów przeciw 7-miu.

Radca Stanu Królestwa Michał Lewiński zaproponował dołączenie do postanowienia etatu zatwierdzonego. Wniosek ten poparty został przez Członka Rady Gruszeckiego.

Sekretarz Stanu objaśnił: że tu idzie o utworzenie posad niższych od klasy IX-tej. Podług Ustawy o Służbie Cywilnej Rada Administracyjna mocną jest w każdym czasie tworzyć tego rodzaju posady, dołączenie więc etatu do postanowienia byłoby zbytecznem.

Wniosek Radcy Stanu Królestwa Michała Lewińskiego, został odrzucony większością 29 głosów przeciw 7.

Poczem artykuł 7 przyjęto ze zmianą wyżej wyrażoną, a artykuły 8 i 9 bez zmiany.

Po art. 9-m, Wydział Skarbowo-Administracyjny zaprojektował artykuł dodatkowy, mający na celu oddanie Wójtom Gmin egzekucji niektórych drobnych zaległości.

Vice-Prezes Rady uczynił uwagę, iż Wydział proponując ten artykuł, nie wiedział jeszcze o zamieszczonej we wstępie do postanowienia, na wniosek JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO KSIĘCIA Prezesa Rady wzmiance: iż postanowienie niniejsze jest tymczasowe, do stanowczego urządzenia gmin i Sądów Gminnych.

Przewodniczący w Wydziale Skarbowo-Administracyjnym, Członek Rady Węgleński wnosił, za zwróceniem tego artykułu do Wydziału.

Rada Stanu postanowiła odesłać proponowany artykuł dodatkowy do Wydziału.

W dyskusji nad art. 10-m, Radca Stanu Królestwa Hejlman był zdania: iż artykuł ten jest zbyteczny. Zawarte w artykule polecenie przedstawienia projektu do przepisów o zbiegu egzekucji Sądowej z Administracyjną i projekt do instrukcji mającej objąć wszystkie przepisy egzekucyjne, nie potrzebuje się mieścić w postanowieniu, mającem być ogłoszonem w Dzienniku Praw, lecz jest raczej przedmiotem zwykłych dyspozycij administracyjnych.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ, Prezes Rady, był zdania, iżby wypuścić z postanowienia art. 10. Zamiary Władzy dostatecznie wskaże protokół posiedzenia Rady Stanu.

Rada Stanu zgodziła się na wypuszczenie art. 10.

Art. 11 przyjęto, po wypuszczeniu z niego wyrazów: *i o ile Instrukcja w poprzedzającym artykule wskazana, na zmianę ich nie wpłynie*, a to w związku z wypuszczeniem z postanowienia Art. 10-go.

Art. 12 przyjęto bez zmiany, poczem JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ, Prezes Rady, zakończył posiedzenie i oznaczył następne na dzień 29 Października (10 Listopada) b. r. na godzinę 1-ą z południa.

PROTOKÓŁ

RADY STANU KRÓLESTWA POLSKIEGO

z d. 29 *Października* (10 *Listopada*) 1862 r.

Odczytano i przyjęto protokół posiedzenia z dnia 25 Października (6 Listopada) 1862 r.

W dalszym ciągu dyskusji nad projektem do prawa o egzekucji należności skarbowych, odczytano protokół posiedzenia Wydziału Skarbowo-Administracyjnego z d. 26 Października (7 Listopada), co do punktów odesłanych na przeszłem posiedzeniu Ogólnego Zebrania Rady Stanu pod rozbiór tegoż Wydziału.

Wydział przedstawił, że po zmodyfikowaniu przez obecnych na jego posiedzeniu p. o. Dyrektora Głównego Skarbu i Radcę Stanu Królestwa Łaszczyńskiego propozycij uczynionych przez nich na posiedzeniu Ogólnego Zebrania Rady, Wydział łącząc się z temi propozycjami objął je w następującej redakcji art. 1 i 2 projektu.

Art. 1. W ciągu dni 15 po bezskutecznym upływie terminu na pobór należności, czy to mających stałe termina poboru czy innych do których wniesienia termin szczegółowe rozporządzenia właściwej Władzy, lub zawarte umowy wskażą, wysyłane być ma do zalegającego w opłacie ostrzeżenie: że jeżeli należności do właściwej Kasy nie wniesie, sekwestracja zostanie do niego zaregulowaną po upływie dni 15 od daty doręczenia ostrzeżenia.

Art. 2. Do doręczenia ostrzeżeń ustanowieni będą Woźni Skarbowi a poświadczenie ich o dopełnieniu doręczenia będzie miało wiarę publiczną. Woźni Skarbowi pobierać będą od kontrybuenta za każde ostrzeżenie kop. 5, przy należnościach do włącznie rs. 10.

Kop. 10 przy należnościach wyższych od rs. 10 do włącznie rs. 50.

Kop. 15 przy należnościach wyższych nad rs. 50.

Kontrybuent nie będzie obowiązany dawać Woźnemu żywności lub pomieszczenia.

Artykuły 1 i 2 w proponowanej przez Wydział redakcji Rada Stanu przyjęła.

Projektowane przez siebie poprzednio dwa artykuły dodatkowe po art. 1 i pierwszy po art. 9 projektu zamieszczonemi być mające, Wydział uznał przy zmienionej redakcji innych artykułów projektu za zbyteczne.

Wreszcie zgodnie z wnioskiem Radcy Stanu Królestwa Łaszczyńskiego o pominięcie cyfr w art. 7 projektu zamieszczonych, Wydział zaproponował wypuszczenie zupełne ustępu 2 art. 7; a w następstwie wniosku Członka Rady Stanu Hubego o wyrażenie, że zawieszenie sprzedaży przedmiotów podczas siewów i żniw odnosić się ma tylko do własności rolników, Wydział postanowił w projektowanym przez siebie artykule dodatkowym po art. 9 zredagować w słowach:

„Sprzedaż zajętych rolnikom przedmiotów nie będzie miała miejsca podczas siewu na wiosnę i w jesieni, za każdym razem przez dwa tygodnie i podczas żniwa przez cztery tygodnie. Termina te oznaczą dla każdej miejscowości właściwe Rządy Gubernjalne po zasięgnieniu opinji Rad Gubernjalnych."

Wszystkie te wnioski Wydziału Rada Stanu przyjęła.

Radca Stanu Królestwa Łaszczyński, uczynił uwagę co do porządku artykułów projektu, że artykuły oznaczające kary na zalegających kontrybuentów, winny by na początku być zamieszczone.

Rada Stanu zgadzając się z tą uwagą Radcy Stanu Królestwa Łaszczyńskiego, pozostawiła Sekretarzowi Stanu odpowiednie uporządkowanie artykułów projektu.

GOSPODARSTWO, PRZEMYSŁ I HANDEL.

Sprawozdanie z obrotu handlowego okowity w M. Warszawie za m. Grudzień 1862 *r.*

W upłynionym miesiącu Grud. r. z. w ciągu 24 dni targowych, dowieziono okowitę z następujących powiatów:

		wiader	kruż.	czar.
1.	Powiat Warszawski	11,280	9	$8\frac{6}{10}$
2.	„ Rawski	5,128	0	$8\frac{9}{10}$
3.	„ Łowicki	4,798	6	$3\frac{5}{10}$
4.	„ Kaliski	1,887	7	$2\frac{6}{10}$
5.	„ Koniński	278	0	$7\frac{3}{10}$
6.	„ Wieluński	301	3	$2\frac{7}{10}$
7.	„ Piotrkowski	6,739	5	$3\frac{5}{1}$
8.	„ Płocki	567	3	$6\frac{4}{10}$
9.	„ Pułtuski	2,535	3	$3\frac{5}{10}$

Wogóle sprowadzono wia. 33,517, kr. 0, cz. 7%

Ilość powyższą w całości wyekspedjowano za opłatą podatku konsumcyjnego.

Do składu rządowego w miesiącu Grudniu r. z. nie złożono okowity, obrot przeto składowej okowity nie miał miejsca.

Miesiąc Grudzień jak w dawnych latach, tak i w roku ubiegłym odznaczył się liczniejszemi dowozami okowity na targi warszawskie, które przed świętami Bożego Narodzenia, przybierają charakter zwykle więcej ożywiony. Głównie powiaty Warszawski i Piotrkowski tym razem przyczyniły się do powiększenia cyfry dowozu, która tylko o wiader 892 kruż. 2 czar. $7\frac{4}{10}$ nie wyrównywa ogółowi wiader dostawionych w Grudniu 1861 r.

Cena okowity przechodząc małe odmiany to wzrostu, to obniżenia, stosownie do większego lub mniejszego, w którym dniu napływu okowity na Dziedzińcu Urzędu, utrzymywała się między 51 a 55 kopiejek za garniec. Z Nowym Rokiem zaczyna się ona obniżać, i nie rokuje odznaczającej się tak prędko różnicy na korzyść producentów, jeżeli przeszkody w dowozach, które tylko złe drogi i utrudniona komunikacja z Warszawą spowodować mogą, nie wpłyną na jej podniesienie.

Rezultat porównawczy produkcji piwa w różnych gatunkach za miesiąc Listopad r. 1861 i r. 1862 w tymże miesiącu.

	w Listopadzie 1861 wiader		w r. 1862 wiader
Porteru	737	„	$718\frac{1}{2}$
Piwa Bawars. moc.	245	„	220
„ „ zwycz.	$31,076\frac{1}{2}$	„	$36,796\frac{1}{2}$
„ Marcowego	42,814	„	46,062
„ Szlacheck.	1,017	„	$1,345\frac{1}{2}$
razem wiader	$75,889\frac{1}{2}$	„	$85,142\frac{1}{2}$

Wyprodukowano zatem w Listop. 1862 r. różnych gatunków piwa w ogóle więcej wiader 9,253.

w Warszawie d. 26 Grud. (7 Stycz.) 1862/3 r.

Ludwik de Grubenthal.

TEATRA W WARSZAWIE.

Teatr Rozmaitości. — Dziś w Piątek, d. 16 Stycznia, dramat w 2-ch aktach, **Błąd**, odegrany przez pp. *Swieszewskiego*, *Rakiewiczową*, *Łapińską*, *Chęcińkiego*, *Chomińskiego*, *Swiergocką*. Komedja ze śpiewkami w 1-ym akcie, z francuzkiego: **Sto za sto**, odegrana przez pp. *Chęcińskiego*, *Bakałowiczową*, *Swieszewskiego*, *Micińską*.

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1 piętra z 4 bil.	3	0	10	Krzesło w nast. rz.	„	60	$2\frac{1}{2}$
Loża 2 piętra z 4 bil.	2	70	10	Parter	„	45	$2\frac{1}{2}$
Krzesła w 4 pier. rz.	„	90	$2\frac{1}{2}$	Galerja	„	30	—
Krzesło w 4 dru. rz.	„	75	$2\frac{1}{2}$	Paradyz	„	15	—

Zacznie się o godzinie 7.

Jutro w Sobotę, Wielki Teatr. — **Norma**. Pani Kirchberg-Karwińska przedstawi rolę Normy.

KURSA TELEGRAFICZNE.

z Berlina z dnia 15 *stycznia.*

	żądają	płacą
5ta Pożyczka Rossyjska	—	$92\frac{1}{4}$
6ta „ „	—	$98\frac{3}{4}$
Obligacje Skarbowe 4%	—	$85\frac{1}{2}$
Listy zastawne 4%	—	$90\frac{1}{4}$
Bilety Banku Polskiego	—	$90\frac{1}{2}$
Weksle na Warszawę	—	$90\frac{1}{4}$
„ Petersburg 3 tygodniowy	—	100
„ Londyn 3 miesięczny	—	621
„ Paryż 2 „	—	80
„ Hamburg 2 „	—	$151\frac{3}{8}$
„ Wiedeń 2 „	—	$87\frac{1}{8}$
Żyto na targu	—	$46\frac{3}{8}$
„ na dostawę późniejszą	—	$45\frac{7}{8}$
z Paryża.		
Renta 3% bez kuponu	—	69 80
Akcje kredytu ruchomego		11 32

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 15 *stycznia.*

Monety.			żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop
Pół-Imperjały Rosyjskie.			—	—	5	49
Dukaty Holenderskie nowe ważne.			—	—	—	—
Papiery.						
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)			92	17	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. ditto Serja II.			15	2	15	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.			119	—	118	50
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.			—	—	—	—
Akcje Współki Żeglugi Parowej po rs. 100			92	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100			95	—	—	—
dito 500			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.			83	66	83	25
Weksle.						
Berlin	100 Tal.	2 M.	99	15	99	—
„	100 Tal.	k. t	—	—	—	—
Gdańsk	100 Tal.	2 M.	99	—	—	—
„	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg	300 BMk.	2 M.	151	80	—	—
Londyn	1 Ft. St	3 M.	6	69	6	67
Moskwa	100 Rs.	1 M.	—	—	99	50
Petersburg	100 Rs.	1 M.	—	—	99	75
„	100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż	300 Fr.	2 M.	80	25	—	—
„	300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń	150 Złr.	2 M.	87	75	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. rs. 1 k. $16\frac{2}{3}$

„ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. $3\frac{5}{6}$

Liverpool, 14 *Stycznia*. Dziś sprzedano 20,000 wańtuchów bawełny, ceny o $\frac{1}{4}$—$\frac{1}{2}$ p. wyższe niż zeszłego piątku.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 372) Franciszek Gierak lat 37 mający, rodem z wsi Toplina z gminy Skomlin, Powiatu Wieluńskiego, Gubernii Warszawskiej, wziąwszy przesiedlenie pod dniem 11 Sierpnia roku 1856, z tejże gminy do Wielunia, lecz zamiast do tego miasta udał się do Warszawy, i tam jako stolarz przez czas jakiś zamieszkał; opuszczona żona, wzywa go aby ją o miejscu zamieszkania swego, lub gdyby kto o nim, życiu lub śmierci jego wiedział, powiadomić mnie na ręce Wójta gminy Kowale w Powiecie Wieluńskim raczył.

(1) Jadwiga z Markiewiczów, Gierak.
Kowal d. 10 Stycznia 1863 r.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 361) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Po śmierci Uszera Gecla Bron v. Braun wierzyciela udziału z 1/8 części kapitału złp. 35,000 czyli rs. 5,250, na nieruchomości na Przedmieściu Praga przy Warszawie pod N. 391 płożonej przez zastrzeżenie z aktu N. 35 w dziale IV wykazu hypotecznego zabezpieczonego, otworzył się spadek do uregulowania którego, termin na dzień 8 (20) Kwietnia 1863 r. w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie przed sobą wyznaczam.

Warszawa d. 27 Września (9 Paźd.) 1862 r.
Śliwiński.

(N. D. 362) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Guberni Warszawskiej w Warszawie.*

Po śmierci Zofii z Hofferów Kieffer współwłaścicielki prawa wieczystej dzierżawy 7 1/2 morgów gruntu we wsi Mory do dóbr Broniesze z Okręgu Warszawskiego należącej w dziale III. pod Nr. 7 wykazu hypotecznego tychże dóbr zamieszczonego; otworzył się spadek do uregulowania którego wyznaczam termin na dzień 13 (25) Lipca 1863 r. przed sobą w Kancelarji Ziemiańskiej Gub. Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 3 (15) Stycznia 1863 r.
Wojciech Śliwiński.

(N. D. 373) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Lubelskiej w Lublinie.*

Po nastąpionej śmierci: 1. Teofila vel Bogumiła Mejsner współwłaściciela nieruchomości w Lublinie pod N. pol. 209 położonej a N. hyp. 145 oznaczonej, i 2. Zdzisława Wysockiego wierzyciela sumy złp. 2000 przedtem na dobrach Wożuczynie w Okręgu Tomaszowskim położonych, ad N. 39 ubezpieczonej, a obecnie w depozycie T. K. Z. złożonej; otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 10 (22) Lipca r. b. 1863 od godziny 10 z rana, w Kancelarji podpisanego Rejenta, wyznaczonym zostanie.

Lublin dnia 12 Stycznia 1863 r.
Leon Ciświcki.

(N. D. 13) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Lubelskiej w Lublinie.*

Po nastąpionej śmierci 1. Chaima Kuher wierzyciela sumy złp 12,000 w dziale IV. pod Nr 32 wykazu dóbr Gradek A. B w Okręgu Tomaszowskim; 2 Józefa Boruckiego wierzyciela sumy złp. 1000, z większej złp. 2000, ad N. 24 Zlewków działu IV. wykazu dóbr Siedliska w Okręgu Krasnostawskim; 3) Joanny z Gerliczów Szewłodzińskiej wierzycielki sumy złp. 8000 w dziale IV. pod Nr. 20 wykazu dóbr Sławinek w Okręgu Lubelskim, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 5 (17) Kwietnia 1863 r. od godziny 10 z rana w Kancelarji podpisanego Rejenta wyznaczonym zostaje.

Lublin d. 24 Września (6 Październ.) 1862 r.
Leon Ciświcki.

(N. D. 370) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Lubelskiej w Siedlcach.*

Z powodu nastąpionej śmierci Szymona Dziedzickiego wierzyciela sumy rs. 3000 na dobrach Zebrzewie Okręgu Siedleckim i wierzyciela sumy rs. 3180 na dobrach Sobibor Stulno w Ogu Włodawskim hypotekowanych, tudzież śmierci Józefa Toczyskiego współwłaściciela dóbr Kuczaby lit. A. w Okręgu Węgrowskim położonych; otworzyły się spadki do uregulowania których naznaczonym został termin na dzień 10 (22) Lipca 1863 r. pod prekluzją w Kancelarji mojej w Siedlcach.

Siedlce dnia 19 (31) Grudnia 1862 r.
Stanisław Rostkowski.

(N. D. 368) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Radomskiej w Kielcach.*

Z śmiercią Aleksandry z Dąbskich Romiszowskiej w dniu 16 Grudnia 1862 r. nastąpioną; otworzył się spadek z sumy 1151 rs. na dobrach Chycza Wielka i Oxa z Okręgu Jędrzejowskiego, tudzież na dobrach Rzeszów czyli Rzeszowek z Okręgu Kieleckiego Gubernii Radomskiej hypotecznie ubezpieczonej, złożony. Celem przeto uregulowania spadku tego i przepisania tytułu własności rzeczonej sumy na kogo z prawa wypadać będzie. Wzywam wszystkich prawa lub pretensje do owej sumy mieć mogących, aby w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) 1863 r. w Kancelarji mojej z dowodami usprawiedliwiającemi pod prekluzją stawili się.

Kielce dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1862/3 r.
Mieszkowski.

(N. D. 11) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Radomskiej w Kielcach.*

Ogłasza że po śmierci:

1. Marjanny Zaborskiej wierzycielki sum rs. 262 kop. 50 i połowy sumy rs. 395 z dóbr Siedlce z Okręgu Szydłowskiego do depozytu Dyrekcji złożonych, oraz połowy sumy rs. 46 kop. 51 w depozycie Banku Polskiego będącej.

2. Hijacynta i Rozalii małż. Żych, jako dawniejszych Jędrzeja i Marjanny z Witeckich Żychów, późniejszych właścicieli domu w Kielcach Nr. hyp. 52 oznaczonego.

3. Józefa Wojciechowskiego właściciela domu w Kielcach N. hyp. 130 oznaczonego, oraz wierzyciela sum na różnych nieruchomościach w Kielcach jako to: a) złp. 1000 na N. hyp. 136; b) złp. 1100 na Nr. hyp. 135; c) złp. 655 na na N. hyp. 45; d) złp. 130 na N. hyp. 157; e) złp. 336 na Nr. hypot. 63; f) ostrzeżenia dla złp. 149 gr. 5 i sumy złp. 108 gr. 9 na Nr. hyp. 172 zapisanych.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, wyznaczony jest termin na dzień 12 (24) Kwietnia 1863 r. pod prekluzją.

Kielce d. 26 Września (8 Paździer.) 1862 r.
Hilary Kudlicki.

(N. D. 369) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Augustowskiej Wydziału II.*

Ogłasza się że z powodu śmierci:

1. Jana Szefera właściciela dóbr ziemskich Karkiszki i współwłaściciela dóbr ziemskich Dziarkiszki v. Sokołowszczyzna, obydwóch tych dóbr w Ogu Marjampolskim Gubernii Augustowskiej położonych.

2. Ottona Szelera współwierzyciela sumy złotych pol. 5,257, gr. 6 1/4 w dziale IV pod N. 5 na dobrach Kawkokalnie w Powiecie Kalwaryjskim położonych, zabezpieczonej.

3. Józefa i Marjanny, małżonków Bronisławskich wierzycieli sum złp. 1200, złp. 1200, złp. 177 gr. 28, i złp. 600 w dziale IV. pod numerem 1. 4, 5. i 7. na nieruchomości m. Suwałk Nr. hyp. 53 oznaczonej, ubezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe do uregulowania którego termin na dzień 5 (17) Lipca r. b. jest wyznaczony. strony więc interesowane z prawami swemi do Kancelarji podpisanego Rejenta zgłosić się zechcą pod prekluzją.

Suwałki d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1862/3 roku.
Władysław Rusocki.

(N. D. 12) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Włodawskiego.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

a) Szlamy Rottenberga właściciela nieruchomości miejskich w mieście Włodawie pod Nr. 173 i 171, oraz sklepu murowanego z izbą mieszkalną w środku rynku miasta położonych, nadto właściciela wierzytelności, jako to:

a) Złotych polskich 1173 gr. 10, na nieruchomości domu N. 93 w m. Włodawie w dz. IV. pod Nr. 1; b) złp. 3572, na nieruchomości w m. Włodawie Nr. 18 w dziale IV. pod Nr. 1; złp. 3572, na nieruchomości w m. Włodawie Nr. 26 w dziale IV. pod Nr. 1; d) złp. 1500, na nieruchomości w m. Włodawie Nr. 223 w dz. IV. pod Nr. 1; e) złp. 600, na nieruchomości w m. Włodawie pół sklepu w rynku miasta w dziale IV. pod Nr. 1 zaqzpieczonych; f) złp. 2000 na nieruchomości sklepie w rynku miasta g) Rs. 400 na nieruchomości miejskiej Nr. 53 w m. Włodawie; h) rs. 270 na nieruchomości miejskiej w m. Włodawie pod Nr. 65 zastrzeżonych.

Po śmierci Nusyna Edelberg właściciela nieruchomości w m. Włodawie pod Nr. 17 położonej.

Po śmierci Zelka Kronenberg na dniu 14 (26) Grudnia 1858 r. w Gdańsku nastąpionej, właściciela nieruchomości miejskiej w m. Włodawie pod Nr. 16 położonej.

Po śmierci Majera Sobola właściciela nieruchomości w m. Włodawie pod Nr. 5 położonej,

Toczy się postępowanie spadkowe, do regulowania którego, termin co do dwóch pierwszych na dzień 15 (27) Lutego 1863 r. co do Kronenberga na dzień 1 (13) Marca 1863 r., zaś co do Sobola na dz. 3 (15) Kwietnia 1862 r. oznaczony został. Wzywa przeto wszystkich interesentów, aby w oznaczonych powyżej terminach pod prekluzją osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i specjalnie umocowanych stawili. się, i prawa swe udowodnili.

Włodawa d. 19 (31) Sierpnia 1862 r.
Czajkowski.

(N. D. 371) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Częstochowskiego.*

Ogłaszam że po nastąpionej w dniu 16 Maja 1855 r. śmierci Majora Majzla Kornika, właściciela domu w Częstochowie przy ulicy Targowej pod N. 138 stojącego, oraz gruntu z łąką w Kawich-górach położonego, wraz z tymże domem, jedną księgą wieczystą, pod N. 54, do repertorjum hypotecznego miasta Częstochowy zapisaną objętego; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin prekluzyjny przedemną Pisarzem na dzień 15 (27) Lipca r. b. wyznaczony został.

Roman Tomaszewski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 10) *Trybunał Cywilny I. Instancji Gubernii Augustowskiej Wydziału II.*

Powodowany podaniem Patrona Szymańskiego w imieniu Józefy Szymańskiej, pod dniem 16 (28) Listopada r. b. uczynionem, oraz po przekonaniu się z pokładanych dowodów, że lubo w terminie, do pierwiastkowej regulacji wsi Żelaskowczyzna w Powiecie Sejneńskim, Gubernii Augustowskiej położonej, pod dniem 1 Marca 1821 r. spisanym był protokół, z uwagi jednak, że w protokóle tym, uczynioną została z urzędu wzmianka przez Delegowanego, że termin do tej regulacji był inny, a nie ten, w którym się strony interesowane zgłosiły, chociaż Skarb Królestwa, stawiając do protokółu wyż z daty powołanego, przez swego pełnomocnika, prawa własności dóbr Żelaskowczyzna stronom interesowanym zakwestjonował, a następnie, od sporu tego odstąpił, i tytuł własności, na rzecz zgłaszających się właścicieli. uregulować dozwolił, jak to podający, reskryptem Komissji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 2 (14) Września 1859 r. Nr. 49875 i 24359 wydanym, oudowadnia, ze względu jednak na mylną datę, do regulacji takowej oznaczoną, oraz, że inni spółwłaściciele do tejże wsi zgłosić się mogli, Trybunał zatem, postanowił wydać nowy termin, do regulacji hypoteki wsi rzeczonej Żelaskowczyzna, i w tym celu, podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 16 (28) Lutego 1863 o godzinie 10 z rana, przed Teofilem Józefem dwóch imion Kowalskim, Rejentem Kancelarji tutejszej odbywać się będzie pierwiastkowa powtórna regulacja hypoteki wsi Żelaskowczyzna, w Powiecie Sejneńskim Gubernii Augustowskiej położonej, w którym to terminie, strony interesowane, pod prekluzją, przed Delegowanym stawić się powinny.

Suwałki d. 19 Listop. (1 Grudnia) 1862 r.
za Prezesa Sędzia Trybunału, Grabowski.

(N. D. 340) *Sąd Pokoju Okręgu Węgrowskiego.*

Powołując się na obwieszczenie swe z dnia 15 (27) Września 1862 r. w Dzienniku Powszechnym Nr. 227 z roku zeszłego zamieszczone, podaje do publicznej wiadomości, iż decyzją w dniu dzisiejszym zapadłą, termin do pierwiastkowej regulacji ogrodu zagonów ośmnastu, oraz działku gruntu ornego zagonów ośmnastu w miejscu zwanem Centurya na mieście Drohiczynie położonych przez Walentego Swietlińskiego od Franciszka Raczkowicza nabytych do dnia 9 (21) Kwietnia 1863 r. odroczył.

Wzywa zatem interesentów prawa do tej nieruchomości mających, aby w terminie nowoozna czonym przed Pisarzem Sądu tutejszego pod prekluzją praw swych z art. 154 prawa o hypotekach wynikającą się stawili.

Sokołów d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1862/3 r.
Podsędek, Weber.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 96) *Rząd Gubernialny Płocki.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 11 (23) Stycznia 1863 r. w sali posiedzeń tutejszego Rządu Gubernialnego, od godziny 12 z rana odbywać się będzie powtórna publiczna głośna licytacja, na wydzierżawienie od dnia 20 Grudnia 1862 (1 Stycznia) 1663 roku do do dnia 20 Maja o1 Czerwca) 1868 roku rybołóstwa dzikiego w brębie ekonomii rządowej Zakroczym, mianowicie w miejscach niespornych na prawym brzegu rzeki Wisły i Narwi, tudzież na rzece Wkra, jeziorach, łąkach, i na prawym brzegu rzeki Narwi przy wsi Kikoły, a to na rysico dotychczasowego dzierżawcy. od sumy Rrs. 411 kop. 52 1/2 rocznie przezeń opłacanej. Wzywa przeto chęć licytowania mających, aby w powyżej oznaczonym terminie i miejscu stawili się, zaopatrzeni w świadectwo kwalifikacyjne Postanowieniem Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 24 Stycznia 1818 r., i rozporządzeniem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32198 wskazane, przez właściwego Naczelnika Powiatowego wydać a przez Rząd Gubernialny potwierdzić się winne, bez tego bowiem świadectwa nikt do licytacyi przypuszczonym nie będzie. Obok tego zaopatrzyć się należy w gotowiznę na vadium rs. 102 kop. 88 wynoszące, a równe 1/4 części ceny licytacyjnej, które do depozytu Kasy Gubernialnej Płockiej przed rozpoczęciem licytacji, ma być złożone, a następnie utrzymującemu się przy licytacji na uzupełnienie kaucji przyjęte zostanie, nieutrzymujący się zaś na licytacji bezzwłocznie powrócone mieć będzie. O innych szczegółowych warunkach każdego czasu dowiedzieć się można w biurze Sekcji Dóbr i Lasów przy tutejszym Rządzie Gubernialnym.

Płock d. 11 (23) Grudnia 1862 r.
Gubernator Cywilny, D. Dziewanowski.
Naczelnik Kancelarji, w z. Kusociński.

(N. D. 353) *Rząd Gubernialny Płocki.*

Ponieważ właściciel m. Nasielska przyjąwszy z wolnej ręki dzierżawę dochodów konsumcyjnych z tegoż miasta na rok 1863, za ustanowioną cenę rocznie rs. 3805, następnie wezwany do zawarcia kontraktu i wystawienia kaucji niechce wykonać tych warunków, przeto w celu wydzierżawienia tych dochodów na rok 1863 na koszt i odpowiedzialność rzeczonego właściciela, termin do licytacji przez opieczętowane deklaracje odbyć się mającej od sumy rs. 3805, wyznacza w biurze swojem na dzień 9 (21) Stycznia r. b. Deklaracje składać się mające napisane być winny podług wzoru poniżej zamieszczonego, przyjmowane będą do dnia licytacji do godziny 12 w południe na ręce Gubernatora Cywilnego lub jego zastępcy, później złożone przyjęte nie będą, a napisane nie podług wzoru lub nie podług art. 17, 18, Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Maja 1833 r. lub też warunkowe, będą uważane za nie ważne. Przy deklaracji dołączyć należy oryginalny kwit na vadium w sumie rs. 380 kop. 50 wymagane, w gotowiźnie lub listami zastawnemi, albo papierami Skarbowemi na kaucje przyjmowanemi złożone w Banku Polskim lub kasie Gubernialnej tutejszej. Jeżeliby nie było ochotników do licytowania od sumy wyżej wymienionej, to zaraz w tym samym terminie przyjmowane będą deklaracje na niższą oferte, lecz w takim razie zatwierdzenie licytacji zależeć będzie od decyzji Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, jednak plus licytanta obowiązywać będzie zaraz jego deklaracja względem Skarbu. Składający deklaracją dołączyć powinien przy takowej świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy Policyjnej, wykazujące miejsce zamieszkania, stan i zamożność deklaranta. Ogólne warunki licytacyjne i kontraktowe, każdemu żądającemu do przejrzenia, znajdują się w Wydziale Skarbowym.

Aby obwieszczenie niniejsze każdego doszło, Wójci gmin, Burmistrze miast trzykrotnie w odstępach tygodniowych ogłoszą i dowody ogłoszenia właściwemu Naczelnikowi Powiatu złożą, który następnie takowe przed terminem licytacyjnym do Rządu Gubernialnego nadeśle.

Płock d. 18 (30) Grudnia 1862 r.
Gubernator Cywilny, D. Dziewanowski.
(1) Naczelnik Kancelarji, Słupecki.

Wzór do deklaracji opieczętowanej.

W skutku ogłoszenia Rządu Gubernialnego Płockiego z dnia 18 (30) Grudnia 1862 r. Nr. 65,380, przy dołączeniu świadectwa kwalifikacyjnego warunkami licytacyjnemi wymaganego, i kwitu na vadium w sumie rs. 380 kop. 50 w depozycie kasy Gubernialnej Płockiej, (lub Banku Polskiego) złożone, podaję niniejszą deklaracją przez którą obowiązuję się za dzierżawę dochodów konsumcyjnych z miasta Nasielska na rok 1863, to jest od włącznie dnia 20 Grudnia 1862 (1 Stycznia 1863) do włącznie dnia 19 (31) Grudnia 1863 r. płacić Skarbowi Królestwa sumę rs. N. (wypisać wyraźnie literami), poddając się zarazem wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia — mca — roku 1863.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

(N. D. 97) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do wiadomości publicznej że na Sali zwykłych posiedzeń w biurze Rządu Gubernialnego w dniu 10 (22) Stycznia 1863 r. o godzinie 12 z południa odbywać się będzie głośna in plus licytacja na jednoroczne od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1862/3 r. wydzierżawienie propinacji skarbowej na części po starościńskiej w m. Radomiu wraz z karczmą Mleczna zwaną od sumy rs. 1646 k. 71 dotąd opłacanej.

Każden przeto mający chęć wydzierżawienia powyższej propinacji, zaopatrzywszy się w vadium 1/4 część sumy do licytacji wywołanej wyrównywające, oraz w świadectwa kwalifikacyjne, postanowieniem J. O. Księcia Namiestnika Królewskiego z d. 24 Stycznia 1818 r. przepisane przez właściwego Naczelnika Powiatu wydane, a wmyśl Rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 8 (20) Grudnia 1854 r. Numer 76943/35529 i z dnia 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32148/15466 dokładnie ulegalizowane, w terminie i miejscu wyżej wskazanem stawić się zechce, gdzie mianowici w Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych każdodzienie w godzinach służbowych wyjąwszy świąt o źródłach intraty, rodzaju i wysokości podatków oraz ciężarów gruntowych, bliższą wiadomość powziąść będzie mógł, o statnie zaś użytków przedmiotem wydzierżawienia będących, każdy z pretendentów na gruncie przekonać się winien.

Radom d. 15 (27) Października 1862 r.
za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Stokowski.
Naczelnik Kancelarji, Świrski.

(N. D. 248) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Skutkiem zmienionych warunków do wydzierżawienia przez licytację dochodu z propinacji we wsiach Czarna Krynica, Dewoniszki, Kępiny, Szlajnie i Trakiszki od Majoratu Janów z ekonomii Kalwarja odpadłych, Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1863 r. o godzinie 1 po południu odbędzie się w biurze Rządu Gubernialnego w Suwałkach nowa licytacja na wydzierżawienie od dnia 1 Stycznia 1863 r. do 1 Czerwca 1868 r. pomienionego dochodu poczynając od sumy rs. 167 k. 39 1/2 bez wkładania na przyszłego dzierżawcę obowiązku iżby przyjmował skutki administracji przed 1 Stycznia 1863 r.

Każdy przeto mający zamiar ubiegać się o tę dzierżawę winien znajdować się w terminie i miejscu wyżej wskazanym zaopatrzony:

a) W świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Namiestnika Królestwa z dnia 24 Stycznia 1818 r. przepisane, a wydane przez właściwego Naczelnika Powiatu podług wzoru przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 4 (16) Września 1857 r. N. 32198/15466 wskazanego, które aby mogło być wcześniej rozpoznane, konkurent obowiązany jest takowe przynajmniej na trzy dni przed terminem licytacyjnym złożyć Rządowi Gubernialnemu.

b) W świadectwa kasy skarbowej na złożone vadium w kwocie wyrównywającej 1/4 części sumy do licytacji przyjętej tudzież w gotowiznę na uzupełnienie tegoż vadium w stosunku postąpionej przez siebie ceny dzierżawnej.

Utrzymujący się przy dzierżawie obowiązany będzie przyjąć ogólne warunki przez Komisję Rządową Skarbu co do dzierżaw tego rodzaju przepisane, które pretendent w każdym czasie w biurze Rządu Gubernialnego przejrzeć może.

Za późne objęcie posesji plus licytant nie może rościć pretensji i poprzestanie na dochodzie z administracji osiągniętym.

Żadne zaskarżenia ze strony ubiegających się o dzierżawę przyjęte nie będą.

Deklaracje przeto ich winny być bezwarunkowe a każdy utrzymujący się przy licytacji stanie się obowiązanym względem Rządu zaraz od daty podpisania protokółu licytacyjnego a to pod utratą złożonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego odpowiedzialność nowej licytacji.

Chociażby zaś zatwierdzenie tego protokółu lub uchylenie onego później jak w miesiąc od daty jego przez Komisją Rządową Skarbu nastąpiło nie będzie mógł rościć ztąd żadnej pretensji.

Uprzedza się licytantów aby między sobą niedopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie Skarb osiągnąć zamierzył przez licytację, wrazie bowiem dostrzeżenia tego winni do odpowiedzialności na drodze Sądowej pociągnięci zostaną.

Suwałki d. 21 Grud. (2 Stycznia) 1862/3 r.
Gubernator Cywilny, Korytkowski.
Naczelnik Kancelarji, Wojewódzki.

(N. D. 93) *Magistrat Miasta tolecznego Warszawy.*

Z mocy rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z dnia 30 Października (11 Listopada) r. b. Nr. 21804/32951 odbędzie się w dniu 11 (23) Stycznia 1863 r. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Magistratu li cytacja w 6 oddziałach in minus przez opieczętowane deklaracje, a po ich rozpieczętowaniu dalsza licytacja głośna od sum jakie najkorzystniej zadeklarowane będą pomiędzy konkurentami którzy złożyli deklaracje na dostawy w ciągu roku 1863.

1. Sukna i płótna oraz surowych i gotowych materjałów i innych potrzeb do umundurowania dla straży ogniowej.

a) Sukna szaraczkowego w pośledniejszym gatunku arszynów 1552 werszków 4 arszyn od kop. ośmdziesiąt siedm i pół.

b) Sukna szafirowego arszynów 72 werszków 4, arszyn od rubla sreb. jednego kopiejek jedenastu.

c) Sukna pąsowego arszynów 6 wersz. 13 1/2, arszyn od rs. dwóch k. czterdziestu czterech.

d) Sukna czarnego arszynów 1115, arszyn od rubla srebrem jednego kop. jedenastu.

e) Sukna ciemno-zielonego w pośledniejszym gatunku arszynów 1023 werszków 4, arszyn od kop. ośmdziesięciu dwóch.

f) Płótna flamandzkiego w lepszym gatunku arszynów 1265 werszków 1, arszyn od k. ośmnastu i pół.

g) Płótna flamandzkiego w pośledniejszym gatunku czyli parusina zwanego arszynów 2359 arszyn od kop. jedenastu i pół.

h) Płótna koszulowego arszynów 5805 werszków 1, arszyn od kop. trzynastu i pół.

i) Płótna podszewkowego arszynów 14322 werszków 12, arszyn od kop. dziewięciu i pół.

k) Płótna czarnego kraszemina zwanego arszynów 2382 werszków 4, arszyn od kop. dwunastu.

l) Haftek drucianych tuzinów 132, tuzin od kop. trzech.

ł) Galonu złotego arszynów 30, arszyn od rubla srebrem jednego kop. czterech i pół.

m) Halsztuków sztuk 478, sztuka od kop. dziewięciu i pół.

n) Materjału czarnego łyczkowego na buty z długiemi do kolan cholewami par 1214, para od rs. trzech.

o) Materjału na buty z krótkiemi cholewami par 120, większych licząc za materjał na jedną parę od rubla jednego kop. pięciu.

p) Materjału na buty z krótkiemi cholewami par 150, mniejszych para od kop. ośmdziesięciu pięciu.

q) Fartuchów sztuk ośmdziesiąt cztery, sztuka od k. dwudziestu ośmiu i pół.

r) Rękawic sukiennych szarych par 28, para od kop. dwudziestu ośmiu i pół.

s) Rękawic sukiennych czarnych par 110 para od k. dwudziestu ośmiu i pół.

t) Chomont do pociągu kar z całym przyborem, t. j. lejcami, uzdeczkami i postronkami i t. p. sztuk 25, sztuka od rs. dziewięć kop. dziewięćdziesięciu siedmiu i pół.

u) Zgrzebeł do czyszczenia koni sztuk 50, sztuka od k. dwudziestu.

w) Szczotek do czyszczenia koni sztuk 50, sztuka od k. czternastu i pół.

x) Dek z rengortami do przykrywania koni sztuk 18 sztuka od rubla srebrem jednego kop. czterdziestu dwóch i pół.

y) Pół korzuszków zwyczajnych sztuk 287, sztuka od rs. trzech k. ośmdziesięciu pięciu.

z) Półkorzuszków mniejszych sztuk 40 sztuka od rs. trzech.

ż) Kepi sztuk 478, sztuka od rubla srebrem jednego.

2. Sukna i płótna oraz surowych i gotowych materjałów do umundurowania niższych stopni Warszawskiej Straży Policyjnej.

a) Sukna szarego półcienkiego arszynów 5460, arszyn od rubla jednego k. sześćdziesiąt.

b) Sukna cienkiego granatowego arszynów 3559, arszyn od rs. dwóch kop. ośmdziesięciu pięciu.

c) Sukna cienkiego szaro-niebieskiego arsz. 1885, arszyn od rs. dwóch k. dziewięciu.

d) Sukna ciemno-zielonego arsz. 461 wersz. 8, arszyn od k. ośmdziesięciu dwóch.

e) Kitaju na podszewkę arsz. 12480, arszyn od k. piętnastu i jedna czwarta.

f) Kamlotu na podszewkę pod patki kieszeniowe arsz. 130, arszyn od k. czterdzieści jedna.

g) Płótna flamandzkiego arsz. 14,300, arszyn od k. siedmnastu.

h) Płótna koszulowego arsz. 11,050, arszyn od k. ćiedmnastu.

i) Płótna podszewkowego arsz. 27,416 wersz. 14, arszyn od k. dwunastu i pół.

k) Płótna czarnego astrachanią zwanego arsz. 1040, arszyn od kop. siedmnastu.

l) Haftek drucianych tuzinów 433, tuzin od k. trzech.

ł) Sznurka oranżowego arsz. 2340, arszyn od k. piętnastu i pół.

m) Galonu srebrnego kawaleryjskiego arsz. 178 wersz. 8, arszyn od k. sześćdziesięciu dwóch.

n) Basonu czyli żółtej taśmy dla ludzi z gwardji arsz. 200, arszyn od k. dziewięciu i pół.

o) Taśmy żółtej na naszywki arsz. 187 wersz. 8, arszyn od k. dziewięciu i pół.

p) Halsztuków granatowych sztuk 2080 sztuka od k. czternastu i pół.

q) Butów gotowych z czarnej łyczkowej skóry z długiemi do kolan cholewami par 1040, para od rs. trzech k. dwudziestu trzech.

r) Butów gotowych z krótkiemi cholewami par 2080 para od rs. jednego k. ośmdziesiąt.

s) Kepi sztuk 1040, sztuka od k. ośmdziesięciu siedmiu i pół.

t) Rękawiczek zamszowych par 1040, para od k. siedmdziesięciu jednej i pół.

u) Tołubów szyldwachowych bez pokrycia sztuk 61, sztuka rs. ośmiu kop. pięćdziesięciu pięciu.

w) Podpinek z guzikami do tołubów sztuk 71, sztuka od k. trzech.

x) Sznurków do świstawek sztuk 1040, sztuka od k. trzech.

3. Owsa siana i słomy dla straży ogniowej.

a) Owsa czetwierti 4012, czetwert od rs. cztery.

b) Siana pudów 35,280, pud od k. czterdziestu pięciu.

c) Słomy pudów 8,748, pud od k. dwudziestu ośmiu.

Dla Straży Policyjnej.

a) Słomy pudów 6240, pud od k dwudziestu ośmiu.

4. Oleju, dla straży ogniowej.

Do oświetlania miasta Stołecznego Warszawy Przedmieścia Pragi, oraz latarń w zabudowaniach straży ogniowej znajdujących się około 70,000 funtów z których 3/4 części rzepakowego, a 1/4 część konopnego do oświetlania latarń w czasie wielkich mrozów.

a) Rzepakowego funt od k. piętnastu.

b) Konopnego funt od k. piętnastu.

Dla Straży Policyjnej,

a) Oleju rzepakowego do oświetlania czatowni około funtów 3982, funt od k. piętnastu.

b) Knotów bawełnianych arsz. 860, arszyn od k. jedna.

5. Drzewa świec, oraz rózg brzozowych na wichy i miotły.

Dla straży Ogniowej.

a) Drzewa sosnowego sążni półkubicznych 620, szczap 108, sążeń od rs. czterech k. trzydziestu pięciu.

b) Świec łojowych funtów 8106. funt od k. ośmnastu.

c) Rózg brzozowych na wichy i miotły kominiarskie fur 350, każda 30 pęków obejmująca, fura od rs. dwóch k. dziewięćdziesięciu.

Dla straży Policyjnej.

a) Drzewa sosnowego sążni półkubicznych 2356, sążeń od rs. czterech k. trzydziestu pięciu.

b) Świec łojowych funtów 5830, funt od kop. ośmnastu.

c) Mioteł do czatowni sztuk 885, sztuka od k. jedna i pół.

6. i Na dostawę lin do wycierania kominów dla straży ogniowej sztuk 120, każda obejmująca długości sążni 36, sztuka od rs. trzech k. ośmdziesięciu.

Pragnący się ubiegać o pomienione dostawy winni złożyć na ręce p. o. Prezydenta miasta, w terminie wyżej oznaczonym deklaracje opieczętowano oddzielnie na każdy oddział, napisane podług wzoru poniżej zamieszczonego, w których wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wyłuszczyć mają ogólny procent jaki na każdym oddziale dostawy odstępują, i do deklaracji dołączyć kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta stołecznego Warszawy na złożone vadium do oddziału

I. w sumie rs. 1260 wyraźnie rubli srebrem tysiąc dwieścieie sześćdziesiąt.

II. w sumie rs. 4320 wyraźnie rubli srebrem cztery tysiące trzysta dwadzieścia.

III. w sumie rs. 3600 wyraźnie rubli srebrem trzy tysiące sześćset.

IV. w sumie rs. 1100 wyraźnie rubli srebrem tysiąc sto.

V. w sumie rs. 1650 wyraźnie rubli srebrem tysiąc sześćset pięćdziesiąt.

VI. w sumie rs. 45 wyraźnie rubli srebrem czterdzieści pięć,

w gotowiźnie, w listach zastawnych z kuponami lub innych papierach, kredytowych Królestwa w nominalnej ich wartości, które nieutrzymującym się przy dostawie zaraz zwróconem będzie, a utrzymującemu się zatrzymane zostanie w depozycie Kasy Głównej Ekonomicznej lub Banku Polskiego, do czasu ukończenia entreprzyy

Nadto każdy utrzymujący się przy entreprzyie winien będzie zwrócić koszta ogłoszeń licytacji w stosunku jakie na niego przypadaną.

Ostrzega się wyraźnie, że deklaracje nie podług wzoru napisane, t. j. poprawiane, przekreślane, niewyrażające procentu literami, albo też nieobejmujące jednakowego procentu na wszystkie przedmioty każdego oddziału, za nieważne uznane będą.

Bliższe warunki, każdodziennie wyjąwszy święta, przejrzane być mogą od godziny 9 z rana do 3 po południu w Wydziale Administracyjnym Magistratu.

Warszawa d. 31 Grudnia 1862 r.
p. o. Prezydenta,
z up. J. Bertholdi.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu Miasta Stołecznego Warszawy z d. podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu całego roku 1863, dla straży ogniowej (lub policyjnej) przedmiotów w oddziale I. albo II. albo III. i t. d. powyższego ogłoszenia wyłuszczonych, a mianowicie (tu wyłuszczyć przedmioty w oddziale zamieszczone) i odstępuję od cen w warunkach licytacyjnych zamieszczonych, na dostawie tych wszystkich przedmiotów, procentu (tu wypisać literami) od sta; poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej w sumie rs. N. vadium, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, załączam.

Pisałem d. mca r. 186
Stałe moje zamieszkanie jest w N.
(podpisać imię i nazwisko)

(N. D. 329) *Naczelnik Powiatu Płockiego*

Ponieważ licytacja na entreprzyę reperacji kościoła parafialnego Słupno pod dniem 4 (16) Października roku zeszłego Numer 19299 w pierwszym termini ogłoszona spełzła buzskutku dla braku konkurentów, przetostosownie do reskryptu Rządu Gubernialnego z d. 10 (22) Września 1862 r, N. 45696/1485 podaje się do publicznej wiadomości iż w biurze mojem w dn. 5 (17) Stycznia 1863 r. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie licytacja in minus poczynając od sumy rs. 1604 k. 79 na powyższą entreprzyę a to przez złożenie opieczętowanych deklaracji, wedle wzoru poniżej zamieszczonego pisać się winnych, które w dniu tym tylko do godziny 10 z rana przyjmowane będą, ażdy zatem mający chęć podjęcia się rzeczonej entreprzyy obowiązany jest złożyć na vadium rs. 160 k. 47 w gotowiźnie w którejkolwiek kasie i dołączyć kwit na dowód że takowe vadium w depozycie jej znajduje się, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone zostanie.

Inne warunki licytacyjne w każdym czasie prócz świąt w biurze mojem przejrzane być mogą.

Płock d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1862/3 r.
Naczelnik Jundziłł.

(Wzór do deklaracji)

W skutku ogłoszenia Naczelnika Powiatu Płockiego z dnia... podaję niniejszą deklarację iż obowiązuje się wziąść w entreprzyę wyrestaurowanie kościoła parafialnego we wsi Rządowej Słupnie za sumę rs. (tu wypisać sumę lierami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs. 160 k. 47 wynoszące dołączam które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia miesiąca N. 1863 r.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

(N. D. 311) *Вержболовская Таможня.*

По распоряженію Таможеннаго Начальства предположено произвести съ наступленіемъ весны, устройство при зданіяхъ Вержболовской Таможни каменныхъ водоотводныхъ трубъ, для осушенія жилаго подвальнаго этажа въ зданіи оной и погреба жилаго деревяннаго дома, въ которомъ помѣщаются чиновники ея. На постройку сію назначено отъ казны три тысячи девятьсотъ восемьдесятъ семь рублей пятьдесятъ пять коп. серебромъ. Вержболовская Таможня, назначивъ 21 Января (2 Февраля) 1863 года, произвести въ присутствіи ея на устройство означенныхъ, водоотводныхъ трубъ торги, и за тѣмъ чрезъ три дня переторжку, вызываетъ желающихъ участвовать въ таковыхъ чтобы явились въ таможню съ установленными залогами означеннаго числа не позже 12 часовъ въ полдень, гдѣ имъ и будутъ предъявлены всѣ кондиціи и планы.

27 Декабря 1862 года.

(N. D. 355) *Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancji Gubernii Augustowskiej Wydziału II.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie Prokuratorji w Królestwie Polskiem w Warszawie pod Nr. 500 lit. A. urzędującej, zamieszkanie prawne u Józefa Holewińskiego Obrońcy swego w mieście Gubernialnem Suwałkach obrane mającej, który niniejszą subhastację popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 930 k. 66 1/2 i rs. 3385 k. 60 z procentem po 5 0/0 od dnia 1 Lipca 1850 roku liczącym się i nadal biegnącym, funduszowi remanentowemu Kas miejskich przypadających na zasadzie dokumentów urzędowych: 1) przed Janem Zapiurkiewiczem Rejentem w dniu 26 Lutego (10 Marca) 1837 r. 2) przed Wincentym Miculewiczem Rejentem w dniu 10 (22) Marca 1838 roku 3) przed Teofilem Kowalskim Rejentem w dniu 18 (30) Maja 1842 r. sporządzonych, Komornik przy Trybunale Cywilnym I. Instancji Gubernii Augustowskiej Wydziale II. Jan Nowopolski aktem daty 23 Kwietnia (5 Maja) 1862 r. zajął na przymuszone w drodze Sądowej wywłaszczenie:

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKĄ.

w mieście Gubernialnem Suwałkach w Ogu Dąbrowskim Gubernii Augustowskiej położoną do własności spadku wakującego po Wolfie Klejf należącą, pod Nr. 15 policyjnym przy głównej ulicy Młyńskiej inaczej Petersburgskiej leżącą, graniczącą, na wschód z ulicą główną, na południe z zabudowaniami i placem Antoniego Szumowskiego, na północ z zabudowaniami i placem Franciszka Kamińskiego, na zachód z rzeką Hańczą; składające się: a) z placu pod zabudowaniami i ogrodu; b) z domu frontowego murowanego; c) z domu drewnianego w podwórzu d) z drugiego domu drewnianego połączonego z wozownią i stajnią; e) stajni i wozowni drewnianej. Nieruchomość cała zajęta jest na koszary wojskowe, za co z funduszów kwaterunkowych opłaca się rs. 730 k. 60, w jednym domu w podwórzu mieszka wdowa po Wolfie Klejf. Z nieruchomości zajętej opłacają się podatki w ogólę rs. 80 k. 93 1/2 rocznie.

Bliższy opis nieruchomości zajętej, jako też obszerniejszy zbiór objaśnień i warunków przejrzeć można każdego czasu u Obrońcy Prokuratorji w Suwałkach Józefa Cholewińskiego popierającego sprzedaż i w kancelarji Patrona Trybunału.

Akt zajęcia doręczony został Franciszkowi Talarowskiemu Kuratorowi spadku wakującego po Wolfie Kleif, Walentemu Rościszewskiemu Prezydentowi Miasta Suwałk, Zygmuntowi Mocarskiemu p. o. Pisarza Sądu Pokoju Okręgu Dąbrowskiego, wszystkim w mieście Gubernialnem Suwałkach mieszkającym, na ręce własne, pierwszemu i trzeciemu pod dniem 22 Maja (3 Czerwca) 1862 r., drugiemu pod dniem 6 (18) Września 1862 r. przez woźnego Ratyńskiego. Wciągnięto do księgi wieczystej zajętej nieruchomości pod dniem 20 Września (2 Października) 1862 r., w księgę zaregestrowań w kancelarji Pisarza Trybunału pod dniem 27 Września (9 Października) 1862 r.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków wyprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego I. Instancij Gubernii Augustowskiej Wydziału II. o godzinie 10 z rana w dniu 13 (25) Listopada 1862 r., a następnie dwie co dwa tygodnie po sobie.

Suwałki dnia 28 Wrześ. (10 Paździer.) 1862 r.
K. Grabowski.

Exemplarz tego obwieszczenia w dniu dzisiejszym na tablicy w Sali posiedzeń Trybunału Cywilnego I. Instancji Gubernii Augustowskiej Wydziału II. wywieszony został, co z Urzędu poświadczam.

Suwałki dnia 29 Wrześ. (11 Paździer.) 1862 r.
K. Grabowski, Pisarz Tryb.

Po odbyciu trzech publikat zbioru objaśnień i warunków wyprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia, które odbędzie się na audiencji publicznej Trybunału Cywilnego I. Instancji, Gubernii Augustowskiej Wydziału II. oznaczony został na dzień 19 (31) Stycznia 1863 r. godzinę 10 z rana. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3588.

Suwałki dnia 15 (27) Grudnia 1862 r.
K. Grabowski, Pisarz.

(N. D. 350)

Podpisany Adwokat ogłasza że Trybunał Cywilny Gubenii Warszawskiej w Warszawie wyrokiem ocznym między Józefem i Pawłem braćmi Sławińskimi młynarzami w mieście Głownie Oku Brzezińskim zamieszkałymi z jednej a Anastazym Sławińskim obywatelem w Łęczycy Romualdem Lewandowskim młynarzem jako opiekunem głównym nieletnich Antoniego i Ludwika po niegdy Magdalenie ze Sławińskich i Józefie małżonkach Dąbrowskich pozostałych dzieci, we wsi Psarach Ogu. Zgierskim Józefem Badowskim jako ojcem i opiekunem nieletnich Antoniny Wincentego i Józefa z niegdy Maryanną ze Sławińskich Badowską ślubnie z płodzonych dzieci we wsi Karczewie Ogu. Szadkowskim i Marcinem Zakolskim młynarzem jako opiekunem szczegółowym dla nieletnich Feliksa po niegdy Antonim i Tekli małżonkach Sławińskich pozostałego syna w Łęczycy zamieszkałymi z drugiej strony w dniu 16 (28) Sierpnia 1862 r. zapadłym nakazał dział majątku po Antonim i Tekli z Olińskich małżonkach Sławińskich pozostałego.

W wykonaniu tego wyroku sprzedaną zostanie przez publiczną licytacją.

Nieruchomość.

wmieście Łęczycy Powiecie Łęczyckim guberni Warszawskiej położona.

Nieruchomość tę składają.

1. Dom frontowy drewniany pod Nr. 316 na gruncie czynszowym położony.
2. Oficyna drewniana.
3. Plac długości łokci 112 1/2 szerokości łokci 37 1/2
4. Wiatrak przy ulicy Młynarskiej i Zielonej.
5. Plac przed powyższym wiatrakiem długości łokci 225 szerokości łokci 37 1/2
6. Grunt orny długości łokci 225 szerokości łokci 75.
7. Łąka długości łokci 225 szerokości łokci 37 1/2

Nieruchomość ta była własnością Antoniego i Tekli małżonków Sławińskich po śmierci których przeszła w spadku na ich dzieci pełnoletnie i nieletnie, tych ostatnich opiekunem przydanym jest Jan Hajnrych w mieście Łęczycy zamieszkały.

Sprzedaż odbywać się będzie przed Wielmożnym Glewińskim Sędzią Trybunału w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale trzecim.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyło się w Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 10 (22) Grudnia 1862 r.

Drugie ogłoszenie tychże objaśnień i zarazem przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w tymże Trybunale w Wydziale trzecim w dniu 24 Stycznia (5 Lutego) 1863 r. o godzinie 9 1/2 rano licytacia zacznie się od sumy rs. 2250.

vadium wynosi rs. 600.

Bliższe objaśnienia i warunki przedaży przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału trzeciego oraz u podpisanego Adwokata w Warszawie pod Nr. 480*b* zamieszkałego.

w Warszawie dnia 11 (23) Grud. 1862 r.
Jędrzejewicz Adwokat.

(N. D. 237) Przed Rejentem Brzozowskim w dniu 17 (29) b. m. o godzinie 1 z południa przedawanemi będą dwie kamienice murowane masiv, jedna w Piotrkowie dawniej Numer 24, dzisiaj 20 oznaczona, przy ulicy Grodzkiej i Kościelnej narożnie, druga w mieście Sieradzu Nr. 73 w Rynku stojące, prawem własności do pełnoletnich Sukcesorów Wiktora Wołłowicza należące. Cenę pierwszej podają sprzedający na rs 4000, drugiej rs. 5000. Warunki można przejrzeć w mieszkaniu Mecenasa Koisiewicza Nr. 472 w Warszawie i w Kancelarji Rejentów Brzozowskiego w Warszawie, Sulkowskiego w Sieradzu, Mierzejewskiego w Piotrkowie.

(1) Xawery Koisiewicz, Mecenas.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 32) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Wrszawskiego Wydziału II*

Zapozywa Michała Waszkic lat 33, Feliksa Żołtowskiego lat 24 i Wiktora Cybulskiego lat 34 wszystkich katolików czeladników szewckich, ażeby w dniach 30 od daty niniejszego zapozwu pod skutkami prawa w Sądzie tutejszym stawili się.

Warszawa dnia 18 (30) Grudnia 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Popławski.

w Drukarni J. Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.